

ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ Ч. 7

JULY-AUGUST No 7, 1977

НАШЕ ЖИТТЯ OUR LIFE

ВИДАЄ СОІОЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XXXIV Ч. 7 ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ JULY-AUGUST No 7. Vol. XXXIV

ЗМІСТ

Н. Гнатюк. Хліб	1
За нами шкільний рік	1
У.Л. Незалежність, свобода, відповідальність	2
Ювілейний дар	3
М. Савчак. Основуючі збори Українського Музею	4
Вісті з редакції "Нашого Життя"	6
Наша обкладинка	7
О. Бризгун-Соколик. Іван Франко і музика	8
Що читати. Нездоланий дух. Л. Онишкевич	9
М. Тарнавська. Про Who's Who of American Women	10
М. Савчак. Ще про одну "Виставку українських писанок"	11
Калейдоскоп жіночого життя. С. Андрушків	12
Тільки між нами і телефоном. Л. Калинович	13
Молода Муза. Л. Канюга. Вступне слово.	14
М. Зелик. "Мина Мазайло"	14
Ікер. І тут дискримінація	15
Успіхи нашої молоді. Ще один адвокат (Х. Чорна)	15
Вісті з Централі	18
Г.Ц. Базарюємо	17
Вісті СФУЖО	18
Our Life	20
М. Галун-Блак. Тітка Америка	24
Подумайте — відгадайте	25
Наше харчування. 64-ий Відділ пропонує солодке	26
Вишивка. На літню товариську зустріч	26 27
Хроніка Округ. Округа Нью-Йорк	28 36
Розвага — забава	34
Загальні збори. Цеглини. Прес. фонд. Календарець	обкл.

Головна Управа СУА і Адміністрація Нашого Життя

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 533-4646

Our Life Editor Ulana Llubovych
тел. (212) 674-5508

Український Музей

203 Second Ave., New York, N.Y. tel (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня.

Редактор — Уляна Любович

Редакційна Колегія: Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець, Наталія Ішук, Світлана Луцька, Олександра Різник, Марта Тарнавська.

Our Life — Марта Бачинська

"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.

Мовна редакція — Наталя Лівницька-Холодна.

Передплата в США і Канаді: річна...\$9.00 піврічна ...\$ 5.00

Річна передплата: в Англії...2 1/2 ф. ст., в Австралії ... 5 а. д. у Франції...

20 фр., в Німеччині...20 н. м., в Белгії...250 б. фр.

Поодинокі число 1.00 дол.

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. Monthly publication except August.

Subscription in the United States of America \$9.00 per year, half year \$5.00; in Canada \$9.00 per year, half year \$5.00; in England 2½ pound sterling per year; in Australia 5 Austr. dollars per year; in France 20 fr. per year; in Germany 20 d. m. per year; in Belgium 250 b. fr. per year.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices".

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА:

Іванна Рожанковська	— голова
Олександра Різник	— заступниця голови
Любослава Шандра	— заступниця голови
Христина Навроцька	— заступниця голови
Ольга Ставнича	— заступниця голови
Евфрозина Мартинець	— протоколярна секретарка
Марія Савчак	— кореспонден- ційна секретарка
Ірина Комар	— касирка
Поля Книш	— фінансова секретарка

РЕФЕРЕНТУРИ:

Ірина Кіндрачук	— організаційна
Ірина Лончина	— виховна
Даня Дикий	— виховна
Люба Волинець	— культ.-освітна
Каміля Смородська	— зв'язків
Теодозія Савицька	— сусп. опіка
Дора Рак	— пресова
	— статутова

ВІЛЬНІ ЧЛЕНИ

Орися Зінич
Анастасія Вокер

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

Ольга Муссаковська	— голова
Ірина Качанівська	— член
Надія Попель	— член
Наталія Лопатинська	— заступниця
Олена Шиприкєвич	— заступниця

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ СУА

Марія Фаріон	— Огайо
Марія Юзефович	— Чікаго
Наталія Даниленко	— Філадельфія
Ольга Гнатійко	— Нью Джерзі
Рома Дигдало	— Дітройт
Олександра Кіршак	— Нью-Йорк
Іванна Мартинець	— Північний Нью-Йорк
Лідія Фіцалович	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ: Myroslawa Rudenska

245 Wigman Rd. Bilborough Estate

Nottingham, England

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W.2

АВСТРАЛІЯ: "Library & Book Supply"

16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ: Daria Melnykovych

c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2,
France

НІМЕЧЧИНА: Ukrainischer Frauenverband

Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

Кінець місяця червня, як і кожного року, позначився численними "градуаціями", від садочків починаючи, на університетах кінчаючи. Це не значить, що на цьому закінчила молодь навчання, бо багато з них бере участь у літніх курсах в університетах. Українські наукові осередки теж проголосили курси, про що своєчасно повідомляла щоденна преса. Згадати б тут тільки курси в Гарвардському українському науковому центрі, Українському Вільному Університеті в Мюнхені, Українському Католицькому Університеті в Римі. Свою традицію має вже літній семінар Української Вільної Академії Наук, який відбувається в пансіоні "Карпатія" в Гантері. Усі ті курси мають різні корисні аспекти. Для молоді це насамперед можливість поглиблювати своє знання, особливо з ділянок української науки, історії, мови, культури. Молодь приїжджає з різних країн поселення і вона може порозуміватися зрозумілою для всіх мовою — рідною, українською. Є ще й товариські користі. У тих бо центрах знайомляться одні з одними розкинені по світі молодші і старші українці, можуть обмінюватися поглядами, думками, вирівнюючи ті різниці, які створюють відмінні умовини життя.

Незалежно від того, як відносяться одні до одних усі ті наукові центри, навіть як взаємно критикуються, всі вони, кожний по-своєму, виконують велику й корисну працю поборюючи, інколи, величезні труднощі.

При нагоді врочистих святкувань закінчення шкільного року, вбилися в пам'ять деякі цифри, які кричать на тривогу. Взяти б найближчу територіально до редакції "Нашого Життя" школу св. Юра в Нью-Йорку. Рік за роком все меншає число тих, які кінчають цю школу, а ще більш меншає кількість дітей, які до неї записуються. Даймо слово цифрам: цей шкільний рік закінчило в садочку: 7 дітей, восьмою класу 36 дітей, а школу св. Юра 42 молоді. Усі знаємо, що у деяких країнах західного світу натуральний приріст населення зменшується. Але в нашому випадку є ще інші причини, чому маліє кількість дітей в українських школах. Батьки не посилають, не записують дітей до українських шкіл. Їхнє виправдання часто в тому, що живуть далеко від школи. Справді молодші подружжя переносяться подалі від наших осередків. Інколи причиною є місце праці, але частіше кращі житлові умовини, доквілля тощо.

Пізно тепер говорити про те, що українці могли були створити свої гарні і безлечні дільниці так, як це зробили частинно німці чи китайці. Справа т. зв. гетто — тема окрема. Кожний вкладає в те слово свій зміст. Можна ствердити, що гірше ніж зосередження в одному місці є психічне гетто, яке відрізує людину від того, що діється в широкому світі. А загублення в світі, втрата свого "я" своєї ідентичности, почуття внутрішнього осамітнення — це гірше, ніж "гетто" у значенні групового замешкання.

Але треба говорити про ті умовини, в яких ми тепер перебуваємо. Буває, що люди повертаються до давніх околиць замешкання, бо і ті дільниці міняють часто своє

ХЛІБ

Від скрипучих селянських підвід,
Від серпа, що натер мозолі,
Починається мій родовід,
І призначення на землі.

Хоч своє відспівала коса,
Хоч до схову закинута ціп,
Але вічними є краса
Й золотіший од золота сніп.

Ні, витворюють хліб не метал,
Не технічного віку дива.
Від любови стебло розквіта,
І любов'ю рослина жива.

І сьогодні точнісінько так,
Як і в древні селянські віки,
Починає свій зріст і смак
Зеренце із людської руки.

Вінниця.

Літературна Україна, 13 лютого 1973.

обличчя. Але, коли вже хтось живе далеко від школи і довозити туди дітей йому не вигідно, або й дорого, то все таки є такі, які довозять. Вони свідомі того, що цей труд і витрати "оплачуються". Не тільки йдеться тут про знання української мови, історії літератури, яке, ніде правди діти може бути різного рівня. Очевидно, про стан тих предметів навчання треба турбуватися. Але загальний рівень навчання в українських школах є дуже добрий, у деяких випадках значно вищий від інших шкіл. Про це говорять "змагання" в поодиноких дисциплінах, у яких учні наших шкіл одержують нагороди і перші місця. Учні українських шкіл вирізняються в університетах, одержують стипендії, осягають високі ступні. Коли б була статистика а не тільки відірвані цифри, вона напевно вповні підтвердила б, що навчання в українських школах "оплачується", бо дає добрі наукові висліди.

Є ще одна користь великої вартости. Це виховання. Не-українці посилають своїх дітей до наших шкіл дуже часто із - за того, що вони спокійні за них, певні, що їхнє окруження в школі, опіка та методи а теж товариші не виведуть їх на вулицю. Очевидно, це не значить, що нема серед наших дітей випадків заломання, трагічних утеч з хати тощо. Але їх порівняно значно менше, ніж у інших середовищах. А треба брати до уваги й те, що наші діти мають значно важчі проблеми, ніж пересічні американці. Вони мусять поєднати гармонійно у своїй психіці два світи, бо вони мають ті два стопити в один міцний, здоровий психічний світ, свідомий того, звідкіля він, але й того де він живе. Помогти в тому нашим дітям — це обов'язок усіх нас і він вартий труду навіть того, який зв'язаний із довоженням дітей з дальших околиць до української школи.

*Наша обкладинка. Поворот з церкви. Шешори — Гуцульщина. Світлив Олександр Пежанський
On the cover "Returning from Church" — Sheshory — Hutsul Region, photo by Alexander Pezansky*

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ, СВОБОДА, ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Слова "незалежність", "свобода" чуємо і вживаємо часто. Не тільки у пов'язанні з іменами батьківщини, народу, яких незалежність і свобода це найвищі, освячені кров'ю цілі. Для їх осягнення, задержання, оборони, сини цих спільнот посвячують не тільки труд свого життя, але й саме життя.

Але говориться і пишеться про незалежність і свободу людини, про звільнення невільників, панщизняних кріпаків, а теж про звільнення і незалежність жінки. Вправді в цьому останньому випадку частіше, або рівночасно вживається слово рівноправність побіч незалежності. Саме ж бо за рівність перед правом боролися наші, не то вже що мами, але й бабусі чи прабабусі. Цей рух емансипації має свої давні традиції, переходив різні еволюції залежно від країни і від різних соціальних правних чи політичних, а теж звичаєвих обставин. Залишив він свої сліди на суспільній ситуації жінок. Сьогодні ми, у другій половині ХХ століття, навіть не усвідомлюємо собі скільки завдячуємо "суфражисткам", які діяли на переломі двох останніх століть. До їхніх знімків приглядаємося інколи з поблажливою усмішкою невідомі того, що без їхніх змагань ми не могли б студіювати, а навіть у щоденному житті були б зв'язані тисячами різних обмежень. Одиноким життєвим шляхом, єдиною ціллю дівчини було найти чоловіка. В більшості навіть не вийти заміж, а бути відданою.

Очевидно правна ситуація жінок не була і не є однакова у цілому світі. Про те писала Марта Тарнавська в "Нашому Житті" ч. 10 — 1973, чч. 1, 2 — 1974 р. Правна ситуація жінки в Америці не гарантує їй повної рівності. Тож нічого дивного, що в останньому десятиріччі постав новий рух за "визволення" жінки. Наші жінки старшого покоління, які привикли були до рівності перед правом, яке все таки існувало уже до 2-ої світової війни в європейських країнах, відносяться до цього руху, з упередженням, тим більше, що він приймає не раз досить драстичні форми та вульгаризує цілі цього руху. Молодші жінки не знають багато про жіночий рух, а особливо про український жіночий рух до 2-ої світової війни і уявляють собі, що це вони перші почали цей рух за права жінки. Цієї теми торкаємося тільки у сьогоднішній статті, не вичерпуючи її ані не вияснюючи вповні. Постараємося повернутися до неї у наступних числах. Тут ідеться нам тільки про саме поняття вільної людини, вільної, незалежної жінки.

Еріх Фром, соціолог і психолог каже, що осягнення свободи потягає за собою свідомість відповідальності за своє життя, свої вчинки. Сама свобода без цієї відповідальності це неповний образ людини. Може в тому полягає тепер нещастя негрів, що, звільнивши їх з неволі, коли за них хтось рішав, ними кермував, їхні провідники не виробили у них почуття відповідальності за своє життя, свою сім'ю, своє поступування.

Коли жінка боролася за свою свободу, то на те і для того, щоб стати повноцінною людиною, тобто людиною, яка несе відповідальність за свої вчинки, яка вибирає спосіб свого поступування, своєї дії. Інколи, можливо, вигідніше і легше було б коли б хтось за нас брав відповідальність. Навіть у випадку невдачі можна б на когось скинути вину. Тож хто хоче бути незалежним, свободним, він здобуває не

тільки привілей, він бере на себе тягар відповідальності. Можливо, що свободна воля це найвищий, але й найтяжчий дар Пана Бога. Він робить з людини повноцінну істоту, але з цієї гідністю зв'язаний тягар відповідальності за те що вона зробить зі своїм життям.

Треба підкреслити, що звичаєво, з різних причин, українська жінка не мала у сімейному житті такої підрядної ролі як в інших народів. Це знаменито зображує Леся Українка у своїй драмі "Бояриня". У нас навіть вживалося слово одружуватися замість виходити заміж, що вже говорить про певне взаємне зобов'язання.

Сучасна молода жінка є незалежна, бо це її воля рішає, чи виходить вона заміж і за кого. Очевидно своє рішення спирає вона на почуваннях любові. Але ж правда, зріла любов це не хвилеве захоплення, воно в'яжеться з почуттям відповідальності вже не лиш за себе, але і за другу людину. Не в тому сенсі, щоб її підкорити, нею кермувати, це ж бо скривлений образ любові. Відповідальність за другу, кохану особу це турбота за її духовний зріст, розвиток її особовості, сприяння її зусиллям проявити себе назовні.

Рівність це не однаковість. Давно уже минули ті часи, коли жінки, які змагалися за рівність і незалежність, старалися уподібнювати себе навіть зовнішньо до чоловіків. Тепер вони залюбки підкреслюють свої жіночі прикмети, свою жіночість. Але ж це не увявлення "жіночості" як якоїсь незрілої, безвідповідальної грайливості.

Подружжя це взаємне зобов'язання, отже і спільна відповідальність так за свою чи свого дружину, як і за всю сім'ю.

Хто говорить про якусь іншу "незалежність" жінки в сімейному житті, цей не думає про жінку як про повноцінну, зрілу, свідому своєї відповідальності людину. Закладаючи сім'ю, відповідальність приймають на себе обоє. Як рівні партнери вони повинні розділяти свої завдання, спільно працювати з таким поділом, який найбільш відповідає їхнім здібностям, спроможностям, та який найбільш доцільний для цілої сім'ї.

Обсервуючи сьогоднішню молодь подивляючи її і боліючи за неї, приходиться на думку, що у сучасному вихованні дітей батьки у надмірній турботі за дітей, у перебільшеному піклуванні не кладуть якраз натиску на вироблення почуття відповідальності не тільки за себе, але за своїх близьких. Таке почуття повинно бути притаманне не тільки дівчатам, але й хлопцям. Бо, як уже сказано у подружньому зв'язку обоє беруть на себе відповідальність. А спихати, складати усю вину за розклад сьогоднішньої сім'ї на жінку і на її "незалежність" це не тільки кривдити її, але теж зменшувати вартість і роллю чоловіків і їхній вплив та й їхню відповідальність за дітей і всю сім'ю. Зводить роллю чоловіків у сім'ї до того, який приносить до дому гроші, це все таки трохи принизливе. Далеко більше принизливе ніж поміч у домашній господарці яка бутьоби не личить чоловікам.

У. Л.

НА ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР ВПЛИНУЛО ДОСІ:

ДАР НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

100 дол. — 35 Відділ — Озон Парк, Н. Й., 63 Відділ — Дітройт.

20 дол. — 12 Відділ — Клівленд. Пожертву проголошено в листі "Замість квітів"

10.50 дол. — 3 Відділ — Фінікс, Арізона.

25 дол. — Пожертву проголошено в листі "Подяк"

ВПРОДОВЖ М. ЧЕРВНЯ 1977 Р. ЗЛОЖИЛИ: ВІДДІЛИ СУА ВІД ЧЛЕНОК, ОРГАНІЗАЦІЙ, УСТАНОВ І ГРОМАДЯНСТВА:

185 дол. — 28 Відділ — Ірвінгтон, Н. Дж. В тому — 35 дол. — Відділ, 25 дол. інж. Любомир Калинич, по 10 дол. — проф. Іван Бортник, Євген Братах, Олекса Брик і 3 членки Відділу, 65 дол. — проголошено в листі "Замість квітів".

100 дол. — 91 Відділ — Бетлегем. В тому — Комітет 200-ліття Америки і 100-ліття українського пселення з концерту.

50 дол. — 72 Відділ — Нью-Йорк

25 дол. — 92 Відділ Манвіл, Н. Дж. В тому — 25 дол.: Микола Комарницький з Рарітан, 100 Відділ — Картерет, Н. Дж. В тому — Комітет Окружної Ради з Ньюарку

10 дол. — 1 Відділ — Нью-Йорк Пожертви проголошено в листі "Замість квітів", 33 Відділ — Клівленд. В тому — 10 дол. Тамара Крижанівська, 48 Відділ — Філядельфія. В тому — 10 дол. Надія Кузьма.

Разом 415 дол.

ОСОБИСТЕ:

10 дол. — Юліянна Гробельська — Канада

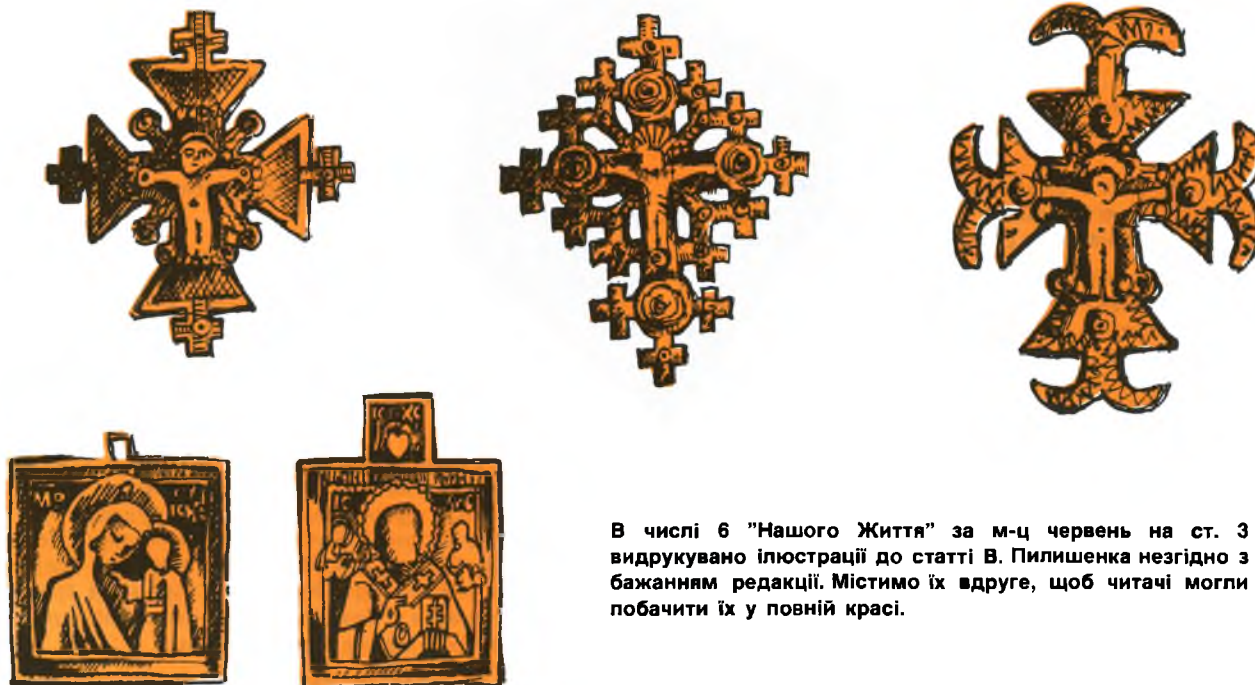
Поля Книш
(фінансова секретарка)

ПОДЯКА

Як подяку за гостину, яку влаштував 25 Відділ СУА в Провіденс, Р.І., з нагоди 75-ліття моїх уродин складаю 25 до. на Український Музей в Нью-Йорку.

Марія Чировська

УКРАЇНСЬКІ НАГРУДНІ ХРЕСТИ, ЯК ШИЙНА ПРИКРАСА

В числі 6 "Нашого Життя" за м-ц червень на ст. 3 видруковано ілюстрації до статті В. Пилишенка незгідно з бажанням редакції. Містимо їх вдруге, щоб читачі могли побачити їх у повній красі.

ОСНОВУЮЧІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТА УКОНСТИТУЙОВАННЯ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬЮ-ЙОРКУ

Український Музей, який відкрито 3 жовтня 1976, заходом Союзу Українок Америки, відбув 12 червня 1977 у приміщенні дому СУА-УККА Основуючі Загальні Збори.

У грудні 1976 року Український Музей заінкорпоровано та виготовлено його статут. Згідно зі статутом, членство Музею відкрито для загалу українського громадянства в наступних категоріях: звичайний член - 25.00 дол., емерит 10.00 дол., студент- 10.00 дол., родина (батьки і діти до 18 р.

Президія основуючих зборів Українського Музею. Зліва Іванна Рожанковська, Ольга Муссаковська, Лідія Бурачинська, Марія Шуст, Леся Гой

Officers of the museum meeting

про Український Музей і його завдання на майбутнє, як також підкреслила, що СУА застерігає за собою власність дотеперішньої колекції народнього мистецтва та устаткування Музею. Частина будинку, в якому приміщується Український Музей, є власністю СУА.

Вибрано президію зборів у складі: Іванна Рожанковська — голова президії, Ольга Муссаковська — заступниця голови та дві секретарки— Леся Гой і Оксана Байко. До Почесної

Поля Книш відчитує фінансовий звіт на основуючих зборах Українського Музею

Pola Knysh reading financial report at meeting of Ukrainian Museum

життя) 50.00 дол і спомагаючий член- 100.00 дол. річно. Передбачено також добродіїв за вплатою 500.00 дол і меценатів за даток у висоті 1,000.00 дол.

Початкову кампанію приєднання членства обмежено до Нью-Йорку і найближчої околиці. У висліді зголосилося 122 індивідуальні члени, з яких один меценат мгр. Степан Рожанковський 1,000.00 дол. та добродії: Наталка і Борис Рибак 500.00 дол., д-р Климентій Рогозинський 500.00 дол., д-р Ярослав Ставничий 500.00 дол. Також членами стали 27 Відділів СУА, що вплатили вкладку 100.00 дол. річно. В тому числі два Відділи стали меценатами, вплативши по 1,000.00 дол. кожний, а саме: 64-ий Відділ з Нью-Йорку і 92-ий з Менвілл, Н. Дж. 78-ий Відділ з Вашингтону вплатив 500.00 дол. і став добродієм Музею. 82-ий і 83-ий Відділи з Нью-Йорку декларували по 1,000.00 дол. кожний.

Основуючі Загальні Збори відкрили голова СУА Іванна Рожанковська, коротко інформуючи присутніх

Президії покликано Лідію Бурачинську, почесну голову СУА і голову СФУЖО.

Марія Савчак подала звіт з праці Українського Музею від часу його відкриття до кінця травня 1977 року, а Поля Книш фінансовий. Відчитано інкорпорацію Музею і прийнято статут.

У зборах взяло участь 65 індивідуальних членів і 10 Відділів — 8 Відділів передало свої повновласті до Централі СУА.

Вибрано **Управу Українського Музею** в такому складі: Оксана Байко, Любов Волинець, Оля Гнатейко, Любов Дражевська, Мотря Кушнір, інж. Михайло Пежанський, Наталка Хитра-Рибак, Леся Різник, Марія Ржепецька, Омеляна Рогожа, Марія Савчак, Оля Ставнича, д-р Ярослав Ставничий, Ірена Петренко-Федишин. Також до Управи ввійшла з уряду голова СУА Іванна Рожанковська.

Вибрано **Контрольну Комісію** в складі: мгр. Іван

Члени Українського Музею під час перших основуючих зборів

Members of Ukrainian Museum during meeting

Базарко — голова і члени: Леся Гой, мгр. Степан Рожанковський, Мирослава Савчак і Віра Шумейко. Загальні Збори іменували **Лідію Бурачинську як першу Почесну Членку Українського Музею.**

Нововибрана Управа Музею відбула 27 червня 1977 перше засідання на якому уконституїювалася в такому складі:

Екзекутива — Леся Різник — голова, Любов Дражевська — заступниця голови, Омеляна Рогожа — секретарка укр. Оксана Байко — секретарка англ., Оля Ставнича — касирка.

КОМІСІЇ: Оціночна — Марія Ржепецька — голова і члени: Лідія Бурачинська і Любов Волинець.

Членства — д-р Ярослав Ставничий — голова і члени: Оля Гнатейко і Іванна Рожанковська.

Фінансова — Оля Ставнича — голова і члени: Мотря Кушнір і Наталка Хитра-Рибак.

Преси і видавництва — Марія Савчак — голова і члени: Любов Дражевська, Мотря Кушнір, інж. Михайло Пежанський, Наталка Хитра-Рибак, Ірина Петренко-Федишин.

Англомовна преса — Мотря Кушнір — голова і член Наталка Хитра-Рибак.

Освітньої програми і дослідних матеріалів — Любов Волинець-голова і член Ірина Петренко-Федишин.

Бібліотека — Любов Волинець.

Зв'язки — Наталка Хитра-Рибак.

У засіданні взяли участь також Марія Шуст, директор Музею, і Оксана Грабович, куратор.

Марія Шуст подала короткий звіт із проробленої цього року праці в Музеї, про устаткування, яке набуто в тому часі до Музею, надзвичайно успішну Великодню Виставку, подала, до яких установ внесено прохання про дотації для Музею та пляни на майбутнє.

На кінець жовтня 1977 року заплановано зміну виставки на обох поверхах Музею. Пляни предложила Оксана Грабович. Традиційні мотиви в українських тканинах будуть темою осінньої

Почесна членка Українського Музею Лідія Бурачинська та голова Управи Українського Музею Олександра Різник

Honorary member of Museum Lydia Burachynska and president of Ukrainian Museum Alexandra Riznyk

Зліва Любов Волинець — голова комісії освітньої програми УМ та члени реєстраційної комісії; Ірина Комар, Омеляна Рогожа, Марта Данилюк і Марія Ржепецька.

Registration Committee of Ukrainian Museum

Освоючі Збори Українського Музею

Members of Ukrainian Museum during meeting

виставки. Куратор плянує виставити 14 костюмів із різних околиць України, як також дати на обох поверхах перегляд тканин і вишивок. Технічний плян виставки приготує Зенон Фецак, мистецький директор Музею Сівік Центру у Філадельфії.

Також на осінь 1977 року заплановано посилену кампанію приєднання членства Музею. До кінця червня 1977 року членство Музею зросло до 140 осіб.

ВІСТІ З РЕДАКЦІЇ "НАШОГО ЖИТТЯ"

*Марта Тарнавська виголошує доповідь
Speaker Marta Tarnawsky*

На день 30 квітня 1977 Редакція "Нашого Життя" запросила членку редколегії **Марту Тарнавську** виголосити доповідь-гутірку про літературу та її місце в еміграційному українському суспільстві. Гутірка мала назву "**Попелюшка, що її запрошують на королівський бал**". Авторка приготувала її, як звичайно, дуже старанно, її тези добре обосновані та логічно і чітко представлені слухачам. Зібралася досить численна публіка (взявши до уваги, що рівночасно відбувався український фестиваль у сусідстві при церкві

*Добірна публіка слухає доповіді Марти Тарнавської
Audience listening to speaker Marta Tarnawsky*

ПРОЄКТ ЛИСТОВОГО ПАПЕРУ "НАШОГО ЖИТТЯ" ВИКОНАНИЙ МИСТЦЕМ Я. ГНІЗДОВСЬКИМ

Редакція "Нашого Життя" одержала від мистця Якова Гніздовського дарунок: проєкт листового паперу. Містимо тут проєкт, на основі якого листовий папір та коверти вже друкуються. Ми вдячні мистцеві за його увагу до нас.

*Д-р Лука Луців забирає голос в дискусії
Dr. L. Luciw — discussing*

св. Юра). При тому слід підкреслити, що присутні були не тільки поверховно зацікавлені, але й компетентні особи. Після доповіді вив'язалася дискусія, у якій взяли участь проф. Григорій Костюк (почесний голова Об'єднання Українських Письменників "Слово"), ред. Іван Кедрин, д-р Лука Луців, інж. А. Мілянчик, ред. Володимир Барагура, Уляна Любович та інші. Про доповідь була стаття ред. Кедрина у "Свободі" з 10 травня. А сама доповідь появилася в тій газеті в числах від 24 до 29 червня 1977 р.

Вітаємо!

Нашій Дорогій референтці суспільної опіки пані **Марусі Почтар** складаємо ширі GRATULACIJE з приводу досягнення ступеня магістра шкільної адміністрації і сердечно бажаємо дальших видатних професійних успіхів.

Окружна Управа Союзу Українок Америки
У Клівленді, Огайо

Космач — Гуцульщина. "Під церквою" Свято Спаса. Світлиця Р. Крохмалюк.

Kosmach — Hutsul Region "By the Church" photo R. Krochmaluk

Гуцулка з Криворівні

Hutsulka from Kryvorivni

Свячення овочів в Яворові-Гуцульщина. Світлина з IV тому книги "Гуцульщина". Володимира Шухевича 1904 р.

Blessing of fruit in Yavoriw taken from book "Hutsulshchyna" Vol IV by Wolodymyr Shuchevych, 1904.

Наша Обкладинка

У другій половині літа припадає кілька обрядових свят, які в давнину були пов'язані з жниварським періодом, працею в полі, збиранням плодів землі.

Жнива на Україні починалися в червні та кінчилися в серпні. Як і інші господарські свята в році, жниварський період був певний величних та урочистих актів, які дуже часто супроводилися особливими піснями, заговорами, жестами та хороводами.

До цих пізніх літніх свят, які беремо під розгляд і які пов'язані з церковними обрядами, належать: св. Великомучеників Маковіїв (14 серпня), Спаса (19 серпня), та Першої Пречистої (28 серпня).

Відомо, що в давнину на Україні існував культ дерев, лісів, квітів. Отож день св. Маковіїв саме призначений

на свято квітів, а вже мабуть пізніше додали до квітів ще й городину. Це свято виключно призначене для дітей та дівчат. Напередодні цього дня готували Маковіїську квітку, яка складалася з городних польових та лісових квітів. В цей букет входили такі квіти, як паскавці, кудрявці, любисток, чорнобривці, мята, рута, шальвія, материнки, чебрець, роман-зілля та інші. Сюди вкладали теж кілька голівок маку, стебло матірки-коноплі та стебло льону. Все разом зав'язували червоною стрічкою та обвивали рушничком. Маковіїську квітку приготувляла господиня для доньки і складаючи квіти висловлювала певні приговірки: щоб діти росли, щоб молодь щасливо одружувалася, щоб усі здорові були, щоб бджоли роїлися, щоб зима лагідна була тощо. Дівчата плели вінки з барвінку та різних квіток. Ранком у день Маковія церковні дзвони скликали до церкви і вулиці були наповнені дівчатами з маковіїськими квітками, в святковім

одягу, з свіжо сплетеними вінками на головах, з маленькими вузликами з городиною (цибулина, бурячок, морква, стручки квасолі, зеренця бобу, корінчик петрушки, часник), всі ішли до церкви. Після Служби Божої виходили з церкви, уставлялися в коло, Розв'язували свої вузлики з городиною та чекали посвячення. Весело зі співом верталися дівчата додому. Маковіїську квітку віддавали матері, яка підвішувала її перед святими образами. З маківок на Свят-Вечір витрушували трішки маку до куті а інші держали для посіву, а ще інші для ворожби. Посвячену городину частинно споживали, а частину давали худобі. Свято Маковіїської квітку дуже старовинне, але сьогодні забуте.

Друге свято, яке ще і сьогодні святкується з обрядовістю — це свято Спаса. Пов'язаних з цим святом звичаїв дійшло до нас дуже мало. Можемо тільки здогадуватися, що після збору врожаю народ у поганських часах

Докінчення на ст. 17

Благословенна ти поміж жонами,
Одрадо душ і сонце благовісне,
Початок в захваті, окроплена сльозами,
О раю мій, моя ти муко, ПІСНЕ!

Царице, ти найнижчого з-між люду
Підносиш до вершин своєї трону
І до глибин терпіння, сліз і бруду
Ведеш і тих, що двигаютъ корону.

Твій подих всі серця людські рівняє,
Твій поцілуй всі душі благородить
І сльози на алмаз переміняє.

І дотик твій із терня рожі родить,
І по серцях, мов чар солодкий, ходить,
І будить, молодить і оп'яняє.

Цей прекрасний сонет по своїй формі, можна одночасно назвати **Одою до пісні**. Автор — Іван Франко.

Чому мистець слова з таким пієтизмом і захопленням говорить про пісню, яка не є тільки словом, а є гармонійним, доповнюючим поєднанням музики і слова?

Студіюючи життя Івана Франка довідуємося, що мати його співала залюбки народні пісні, і знала їх безконечну кількість. Навіть сам Франко це згадує у вірші **Пісня і праця**:

Тямлю, як нині: малим ще хлопчиною
В мамині пісні заслухавсь я;
Пісні ті стали красою єдиною
Бідного мого, тяжкого життя. ...

То ж як бачимо, знайомство Франка з піснею було з наймолодшого дитинства, пов'язане теплом материнської любови.

Підрісши, Іван Франко в гімназії співав не тільки в гімназійному хорі, а спів став невід'ємною частиною його життя. В мемуарному оповіданні "Гірчичне зерно" Франко пише: "...Ми читали на голос поезії і драми, дебатували про порушені там думки — звичайно десь на вільнім місці за містом і кінчали вечір співом, що лунав широко понад сонним Дрогобичем..." що врешті було природнім молоді, яка сходилася в часи без радя та телевізії... Крім того, вже в 5-ій гімназійній класі Франко співав партію першого баса у вокальному квартеті, та зацікавився музикою так, що з власної ініціативи почав вивчати музичну теорію. (Згадує сам Франко в "Споминах з моїх гімназійних часів".)

Цікавим є і те, що перший друкований твір 17-літнього поета був сонет **Народня пісня**, що знову ж є, свого роду, похвальним гімном пісні:

Глянь на криницю тиху, що із стін могили
Серед степу сльозою тихою журчить;
В ній, мов в свічаді, личко місяця блищить
І промінь сонця миєсь в її срібній хвилі.

На дні її щось б'ється, мов таємні жили...
Той рух живий ніколи не бажа спочить,
Вода її пречиста тисячі живить
Дітей весни, що густо вкруг її обсіли.

Криниця та з живою, чистою водою —
То творчий дух народу, а хоч в сум повитий,
Співа до серця серцем, мовою живою.

Як початок криниці нам на все закритий,
Так пісня та з джерел таємних плесє сльозою
Щоб серце наше чистим жаром запалити.

Це перший друкований твір Франка.

Сучасники згадують, що Франко залюбки співав, і в часі роботи і в часі відпочинку. Про це згадують Стефаник, Філярет Колесса, Людкевич та інші. В мемуарній літературі є навіть згадка, що Франко мав доповідь в польській мові про "Жіночу долю в українських народніх піснях". Свою доповідь ілюстрував текстами пісень, деякі з них сам проспівав з великим чуттям. Філярет Колесса згадує, що Франко співав дуже просто і безпосередньо, невеликим баритоновим голосом. Проте цей спів, далекий від будь-якої штучности, і манірности, щирий і зворушливий, справляв на слухачів глибоке враження.

Що справді він мав велике відчуття музики, свідчить ще й його тісна співпраця з театральною трупкою Бачинського. Для них Франко перекладав чужі п'єси, також оперети і мелодрами, як напр. "Прекрасна Елена" Оффенбаха, оперета "Пенсіонерка", яка зберігається поміж його рукописами, та багато інших. Тут вже не тільки мову треба було знати, а мати відчуття ритму, фразування, музичних наголосів, і под.

Народні пісні захопили Франка так, що він почав їх збирати. До того ступеня, що навіть сидючи в тюрмі, записував від співтюрюмників пісні, про що напр. згадує в "Студіях над українськими народніми піснями": .. "Мені пощастило в 1877 році в львівській тюрмі записати незвичайно гарний варіант Подоляночки, враз із мелодією. Інтересний тим, що крім повноти тексту, подає майже бездоганну ритмічну форму пісні, майже у всіх інших варіантах значно попсовану."

В коломийській тюрмі записав оригінальну епічну пісню про Довбуша, яку пізніше від нього записав Лисенко. Там також записав Франко свою улюблену "Пливе качур по Дунаю", яка стає кульмінаційною точкою недокінченої повісти **Дріяда**, до якої ще повернуся.

Крім Лисенка, ще Квітка і Колесса записували пісні з голосу Франка, що свідчить про добрий слух та музичну пам'ять поета.

Понад 20 пісень зібраних Лисенком є в 4-ім випуску "Збірника українських народніх пісень". Пісні, які записав Квітка в більшості є видруковані в збірнику "Українські народні мелодії". Леся Україн-

ка працювала над збірником жартівливих пісень, до якої Франко їй передав 5 мелодій (Лист до Л. У.).

В 1878 році Франко писав Драгоманову: .. "Чи не могли б ви, або хто там де видати збірник галицьких пісень з нотами? Ми необавчи приладимо матеріал на досить обширну книжку"..

Поет при кожній нагоді підкреслював важливість публікації музично-пісенного збірника та її велике значення для рідної культури. В статті "Музика польська і руська" писав: "...надрукування такого збірника повинні галицькі українці уважати за одно з найпочесніших завдань своєї народної гордості.."

І врешті, в 1894-ому році, у Львові був організований комітет, очолюваний Франком, що поставив собі за мету збирати і друкувати народні мелодії. До комітету належали Січинський, Нижанківський, Колесса і інші. Комітет випустив відозву, в якій закликає всіх друзів народньої пісні записувати і надсилати до комітету найрізніші зразки пісень.

Тому, що ніхто досі не старався зберегти ці перлини народньої мудрости, комітет зобов'язується цю прогалину в культурному русі Західньої України заповнити, народні пісні систематично публікувати, разом з усіма відомими варіантами, та докладною паспортизацією.

Однак через брак коштів на тім і скінчилося.

Аж коли Франко очолив філологічну секцію і етнографічну комісію Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, цілий ряд збірників народніх пісень побачив світ. За рекомендацією Франка надруковано першу в Західній Україні наукову збірку народніх

мелодій, записаних Іваном Колесою. 230 мелодій, вміщених в цьому виданні він записав в одному лише селі Ходовичі, що свідчило про художні багатства українського фолкльору.

Музична діяльність Франка не скінчилася на збиранні пісень. Він також написав ряд статей — розвідок про народні пісні з яких хочу навести кілька цікавих думок:

В "Студіях над українськими народними піснями" він пише про пісню: "Це одно з найцінніших наших національних надбань і один із предметів оправданої нашої гордості."

Музична діяльність Франка не скінчилася на збиранні пісень. Він також написав ряд статей — розвідок про народні пісні з яких хочу навести кілька цікавих думок:

В "Студіях над українськими народними піснями" він пише про пісню: "Це одно з найцінніших наших національних надбань і один із предметів оправданої нашої гордості."

В рецензії на збірник пісень Паньківського Франко писав: "...Українці, як простий народ так і інтелігенція, належать до народів, співаючих при кожній нагоді, а при тім обдарованих у переважній масі індивідів дуже тонким музичним слухом. Отже не дивно, що цей народ протягом віків створив таку велику кількість надзвичайно характерних пісень і надзвичайно оригінальних мелодій... які не раз служили канвою для таких митців як Бетговен і Ліст, а останнім часом дає матеріал і зразки для створення окремої національної школи української музики..."

Докінчення буде

Що зитати?

НЕЗДОЛАННИЙ ДУХ: Мистецтво і поезія українських жінок, політв'язнів в СРСР (Смолоскип, 1977, 136 ст., \$ 25.00).

INVINCIBLE SPIRIT: Art and Poetry of Ukrainian Women, Political Prisoners in the U.S. S. R.

Дуже дивне та зворушливе почування огортає людину, коли дивиться на цей унікальний збірник-альбом. Колекція віршів та вишивок написаних та вишитих в тюрмі! Назва альбому тут безперечно вдало підібрана — Нездоланний Дух.

Поминаючи всі фізичні

обмеження, можливості мати доступ до ниток чи полотна — продукт, вишивка, звертає на себе увагу естетичністю та патріотично-релігійною тематикою. Давні-предавні символи сонця, церковця, різдвяні мотиви, герб Львова — всі вони підкреслюють ті зорові елементи духового життя, задля якого ці жінки потрапили в тюрму.

Цілий альбом перетканий віршами, головню Ірини Сенік (іх понад 20), Ірини Стасів-Калинець (5) Стефанії Шабатури (один). Ці вірші скромні й безпосередні своїми висловами особистих почувань та переживань. З них сильно променюють принципівість, свідомість вибору свого напрямку життя й кроку, який довів їх до тюрми. Чистість і певного роду одержимість просвічує з деяких віршів.

З великим смаком зфотографовані вишивки підсилюють загальний ефект оригінальних взорів: чи це закладки до книжок з представленим св. Юрієм, чи це козак Мамай, чи різдвяна картина!

Окремо, вже не в кольорах, подано дві чорно-білі репродукції килимів Стефанії Шабатури. Зокрема вражає ще одна світлина: майже 30 осіб

(Калинці, Морози та інші) на Святвечір 1972 року. Вони вдягнені в народні одяги або строї осіб з вертепу, біля великої зірки колядників. Такої картини, такого настрою не доводиться нам бачити тут, де нікому не забороняють ходити з вертепом...

Усі тексти подані в двох мовах — українській та англійській. Кольорових ілюстрацій 37. Мистецьке оформлення та фотографії Тараса Б. Горалевського. Переклад тексту Богдана Ясеня, український текст Богдана Арея та Лідії Л. Бурачинської.

Цю книжку рекомендуємо кожній українській родині. Припускаємо, що оригінальні взори наших політв'язнів скоро будуть копійовані на Заході. Так через вишивку можна скріпити духовий зв'язок з тими, що ці унікальні взори створили.

Л. Онишкевич

ПОДЯКА

Дякую рідні, приятелям і знайомим за молитви, квіти, побажання та відвідини під час моєї тяжкої недуги. Радіючи з виздоровлення пересилаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Антонія Крохмалюк

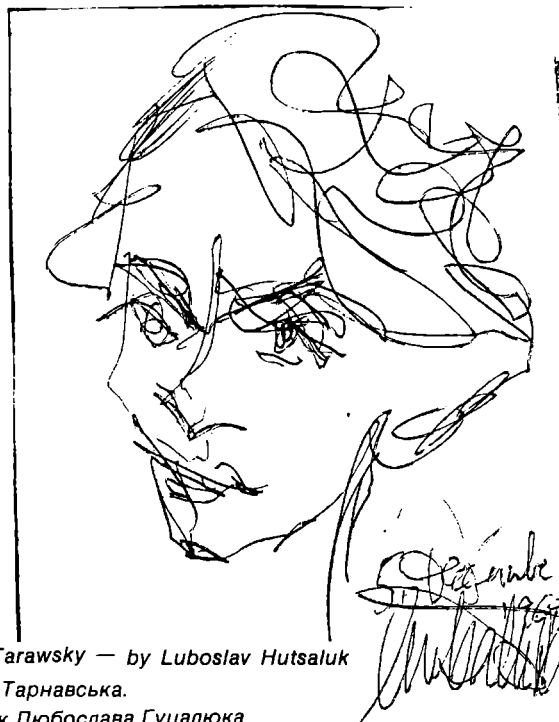
Про Who's Who of American Women, інші біографічні довідники та нашу участь у них

Не знаю, чий рекомендації я це завдячую, але ось у десяте видання біографічного довідника Who's Who of American Women попало і моє прізвище! Коли отримала цей товстий том, то, зрозуміла річ, зразу розгорнула на "Т" — чи, мовляв, справді таки включили? Бо хоч не було це суцільною несподіванкою (запрошення та анкета для заповнення прийшли вже пів року тому), то все таки, думалось, в остаточному виборі редакція могла мене вилучити. Бож попасти сюди можна тільки за запрошенням і після того, як редактори вирішать про "довідкову вартість" кандидати. Цю ж "довідкову вартість" оцінюють на основі відповідальності позиції, що її кандидатка займає та рівня успіху, що його вона досягла. Але ні, таки є моє ім'я, та ще й з усіма даними, без особливих перекручень. Навіть українські заголовки видань транслітеровані без помилок! Без фальшивої скромності скажу, що мені, очевидячки, було приємно, тим більше, що добре знаю, якою репутацією втішається ціла серія біографічних довідників "Who's Who" фірми Marquis та як часто користуються нею дослідники й бібліотекарі.

Охоловши від першого враження, я почала шукати знайомих і загальновідомих українських прізвищ. Моя радість помітно змаліла, коли я в цьому виданні не знайшла прізвищ ні голови США, ні багатьох видатних українських жіночих діячок в Америці, ні редакторки "Нашого Життя", ні відомих українських письменниць... Чому ж їх немає? Адже ж вони заслуговують на вирішення куди більшою мірою, як я? Якщо це неувага редакції довідника — то цей стан обов'язково треба направити в майбутньому! Але може завинили і ми самі?

Я завдавала собі труду і переглянула — сторінка за сторінкою — всі 21,000 прізвищ, що попали в це 10 видання Who's Who of American Women випущене з датою 1977-1978. Шукала я українських прізвищ, жінок, що їхні біографічні дані посередньо чи безпосередньо вказують на їхнє українське походження. І знайшла я таких тридцять і одну. Читачам "Нашого Життя" цікаво й варто знати, хто саме з українських жінок попав у це видання і тому я поділюся своїм дослідженням із усіми. Знайшла я в списку такі прізвища:

1. Софія Андріяшук, лікар-анестезіолог із Ванкуверу, 2. Мері Бек, правник і громадський діяч з Дітройту, 3. Калина Безхлібник, фармацевт з Торонто, 4. Христина Блаженко, бібліотекар із Кліф-тону, 5. Анна Бойцун-Власенко, редактор "Америку" з Філядельфії, 6. Марта Богачевська-Хом'як, професор Мангетенвіл коледжу, 7. Ізидора Боярська, чартист, із Гакенсек, Н. Дж., 8. Примроз Дяків, мистець із Келґарі, 9. Марія Гарасевич, літературний критик з Дітройту, 10. Марія Гарасовська-Дачишин, мистець-маляр із Чікаґо, 11. Катерина Гідученко, лікар із Міннеаполіс, 12. Стефанія Гук, лікар із

Marta Tarawsky — by Luboslav Hutsaluk

Марта Тарнавська.

Рисунок Любослава Гуцалюка

Савт Орендж, Н. Дж., 13. Марія Гик, фармацевт з Григсвил, Ілл., 14. Наталія Климкевич, піаніст із Флориди, 15. Галина Кондрацька, диригент хору з Торонто, 16. Ліна Костюк, мистець-маляр з Едмонтону, 17. Марія Коваль, соціолог з Нью-Йорку, 18. Ольга Кузьмович, журналіст і громадський діяч з Бабилону, 19. Христина Липецька, меццо-сопрано із Воррен, Міч. 20. Дарія Маркус, педагог із Чікаґо, 21. Мішель Метрінко, правник, державний урядник та колишня "Miss U.S.A. з Вашингтону, 22. Ксеня Мошинська, мистець-маляр з Денвер, 23. Одарка Онишук, мистець і писанчарка з Вестон, Онтаріо, 24. Емілія Остапчук, езекутивний урядник з Річмонду, Брітш Колумбія, 25. Лариса Паливода, церковний діяч із Самерсет, Н. Дж., 26. Євгенія Пастернак, адміністратор інституції з Торонто, 27. Марія Попович, міський урядник з Клівленду, 28. Аліція Сивулич, університетський урядник з Істону, Па., 29. Долорес Смورانґ, педагог з Вінніпеґу, 30. Марія Танчак-Дицьо, лікар із Люїстон, Мейн, 31. Марта Тарнавська, бібліотекар чужого права з Філядельфії.

Не виключене, що я могла пропустити або не доглянути кілька осіб. Зокрема, якщо мова про українок мені особисто незнайомих, що носять по чоловіках типово англосакські прізвища. Або про жінок народжених в Україні, але неукраїнської національності. Або про тих, що не належать до жодної української організації, народжені на чужині і що про них не можна сказати з певністю, українки вони чи ні.

Приємно й радісно, що прізвища наших людей можна знайти в довідниках поруч визначних людей інших національностей. Приємно, що вони голосно, відверто й послідовно заявляють про своє українство, про свою приналежність до українських товариств, про свою працю в українських громадах. Але... візьмім дуже упрощений і загальний рахунок: якщо на понад 200 мільйонів американського населення є понад 20.000 визначних жінок, то на два мільйони українців в Америці і Канаді повинно бути в цьому довіднику принаймні 200 прізвищ визначних українок! Чужинець, роблячи такий висновок, може подумати, що в "українській етнічній групі" немає багато видатних індивідуальностей, що ми — імігранти на найнижчих щаблях суспільства, живемо тільки у власному гетто, поза головним струмом американського життя, що тільки небагатьом дано в Америці здобути собі "становище" та "вибитися". Та ми знаємо, що це не зовсім так і що є чимало інших причин, які впливають на нашу неповноцінну репрезентацію в біографічних довідниках.

Візьмім для прикладу не якийсь селективний американський Who's Who, але наше власне — перше у своєму роді — біографічне видання Ukrainians in North America. Тут уже зовсім певно не входили в гру якісь антиукраїнські моменти, чи брак орієнтації в українських справах і людях. Напевно більшість визначних українців в Америці й Канаді отримали запрошення та анкети для заповнення. Були зрештою теж і численні заклики та статті у пресі. А все ж таки і в цьому довіднику бракує багато визначних наших людей, зокрема визначних діячок жіночого руху. Напрошується само собою питання: чому це так? Є напевно такі, що не заповнюють анкети з фальшивої скромності ("козацька традиція" — тричі відмовлятися? або відмовлятися від запрошення в гостях, а потім ображено казати, мовляв, "не вміли просити!"). Є, можливо, і такі, що хочуть або й мусять конспіруватися, живуть під фальшивими прізвищами та затаюють справжні факти своєї біографії. Не виключене, що є й такі серед нас, що конспірують своє українство і не бажують потрапити до довідника українців, що їх назавжди в очах американського світу приєднав би до "української етнічної групи". Проте я певна, що більшість наших людей, отримавши запрошення, злегковажили його і не заповнили та не відіслали анкети через звичайне недбальство та брак зрозуміння для цього роду біографічних довідників.

Бібліотекарі більше, мабуть, від інших людей розуміють вагу і вартість Who's Who — селекційних довідників, що подають у дуже стислій формі короткі біографічні дані: дату і місце народження, імена батьків, подругів, дітей, освіти і професію, громадську активність, громадську, політичну і релігійну приналежність, публікації, відзначення і врешті домашню та бюрову адресу. Довідники цього типу мають не тільки престижову, але й величезну практичну вартість. Бібліотекарі мусять часто користуватися ними, вишукуючи інформації для різних цілей, і тому самі вони належно цінять такі довідники і не легковажать їх. (це напевно і є головною причиною, що теж і серед поміщених у довідниках прізвищ досить значне число бібліотекарів. Запрошені до участі бібліотекарі, частіше, мабуть,

як інші професіоналісти, заповнюють прислані їм анкети).

Знаю випадок, коли бібліотекар правничого факультету дістав від деканату доручення: зготовити біо-бібліографії жінок-правників нижче 35 років, що мають будь-які публікації і могли б бути кандидатами на початкуючих викладачів права! Це було зв'язане з так званою "афірмативною акцією" — вишукуванням кваліфікованих жінок, щоб направити кривду заповідяну довголітньою дискримінацією! І як тут обійтися без бібліографій, індексів та всякого роду біографічних довідників! Отже Who's Who може причинитися до промощування професійної кар'єри! Коли хочемо, щоб американська газета (або навіть наша українська) згадала якогось визначного українця із ювілеєм, або подала некролог після його смерті — чи можна знайти краще джерело, як біографічний довідник? Або коли потрібно представити публіці якогось промовця? Не кажу вже про практичну вартість довідника, як адресаря.

Багато наших читачок, усміхнувшись, скаже: от, шкода, що немає в мене під рукою того Who's Who — я б собі перевірила дати народження кількох моїх "вічномолодих" знайомих! Ну, що ж. Справді. Більшість позицій в Who's Who мають повні біографічні дані, включно із цією для деякого "небезпечною" датою та теж для деякого "небезпечною" адресою. Але хочу потішити всіх, хто вважав би це непоборною перешкодою до свого заповнення біографічної анкети: якщо ви належите до цих старосвітських жінок, що соромляться свого віку, то дату народження в анкеті можете пропустити, а якщо ви із цих законспірованих, що їх немає навіть у телефонічних книгах, то не обов'язково подавати й адресу.

Маю надію, що ці мої зауваги причиняться якоюсь мірою до того, щоб українці, а зокрема українські жінки, не легковажили собі запрошень і запитників Who's Who в майбутньому.

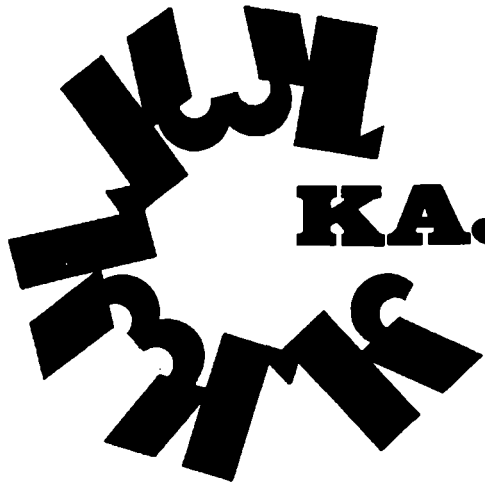
ЩЕ ПРО ОДНУ "ВИСТАВКУ УКРАЇНСЬКИХ ПИСАНОК"

Як повідомляють у "Volkskunde in "Osterreich Nachrichtenblatt des Vereines für Volkskunde" — Відень, квітень 1977 р. у замку Kittsee біля Відня відбулася в часі від 4-го березня до 31-го травня 1977 р. виставка писанок Східньої і Середньої Європи. Виставлено 5,000 писанок, між якими звертали на себе увагу українські писанки з збірки Етнографічного Музею в Kittsee.

Як відомо, Австрійський Музей Народного Мистецтва у Відні мав велику збірку українського народного мистецтва, до якої причинилися своїми експонатами Іван Франко і Володимир Шухевич, автор 5-томової етнографічної праці "Гуцульщина", які постійно співпрацювали з Австрійським Музеєм, а також Зенон Кузеля.

Згідно з повідомленням Музею, ця збірка знаходиться тепер у замку Kittsee, де саме відбувалася виставка писанок. Український Музей нав'язав контакт з Австрійським Музеєм і сподіється дістати більше вичерпні інформації про згадану виставку.

Марія Савчак

КАЛЕЙДОСКОП ЖІНОЧОГО ЖИТТЯ

Упорядкувала Світлана Луцька-Андрушків

УКРАЇНА

• У київському видавництві "Мистецтво" появилася в 1976р. велика книга-альбом п.з. "Тарас Шевченко". Упорядником книги та автором вступної статті є мистецтвознавець *Глафіра Паламарчук*. Цей розкішний альбом складається з репродукцій, (частинно в кольорах), картин Т. Шевченка. Містить його офорти, гравюри, акварелі, сепії і т.п. Альбом має 348 стор. і є старанно виданий на якісному папері. Наклад 25,000. Зміст вступної статті і заголовки подані в англійській, французькій, німецькій і російській мовах. Видання шевченкознавця Глафіри Паламарчук, включають альбоми "Акварелі Т.Г. Шевченка" (Київ, 1963), "Автопортрети Т.Г. Шевченка" (Київ, 1963), монографія "Нескорений Прометей" (Київ, 1968).

• Скляні та порцелянові вироби художниці декоративного мистецтва, *Світлани Голембовської*, втішаються особливою популярністю. У своїх наборах для чарок, кувал, фляконах і т.п. вона вміло використовує технологію різнобарвного скла та прийом гутної крихти. Особливо цікаві її кувлі та глеки, що формою нагадують давні керамічні вироби, які зустрічаються при розкопках у Північному Причорномор'ї. Вироби мисткині експонувалися на різних виставках та здобули високу оцінку фахівців. С. Голембовська закінчила у 1950р. керамічне відділення Одеської художньої школи. Працює у Київському заводі художнього скла. Це один з найстарших заводів виробу скла в Україні. Припускають, що був заснований в 1720р.

• Цього року сповнилося 79 літ мисткині *Ользі Плешкан*, учениці Олекси Новаківського, в якого навчалася в 1925-1932 роках у Львові. Ольга Плешкан автор краєвидів, портретів та жанрових картин, у яких переважає тепла гама кольорів. Споріднена вона з Василем Стефаником. Відзначаються її картини "Автопортрет" (1928р.), "Портрет В. Стефаніка" (1960р.), "Праля" (1932р.) та інші.

• Під керівництвом проф. *Л. Гумецької* колектив працівників Інституту суспільних наук Академії наук УРСР у Львові, уклав "Словник староукраїнської мови 14-15 століть". Цим започатковано створення

історичного словника української мови. Містить він понад 12,000 слів. Праця над словником тривала понад 15 років.

• У Львівському видавництві "Вища школа" появилася в 1976 р. книжка *М.С. Шаповалової* "Шекспір в українській літературі". В монографії авторка аналізує сприйняття Шекспіра на Україні починаючи від 30-тих років 19 сторіччя до наших днів. Поруч з друкованими працями, М.С. Шаповалова використала рукописні матеріали, які зберігаються у державних архівах. Авторка висвітлює питання про місце Шекспіра в розвитку української культури та розглядає питання про значення творчості Шекспіра для створення нової української реалістичної драми у другій половині 19 століття. Грунтовно аналізує місце Шекспіра в творчому житті І. Франка, розглядає різні переклади Шекспіра на українську мову починаючи від перекладів зроблених П. Кулішем, по сьогодні. Рецензія на цю книжку появилася в журналі "Жовтень" ч. 2, 1977 пера Ірини Вікторовської.

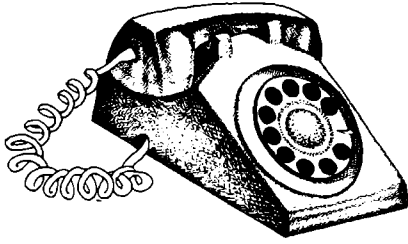
ПОЛЬЩА

• Степанія Лесик є керівником бойківської капелі "Сусідойки" з Бобровник на Ольштинщині. Капеля складається з 8-ох членів двох бойківських родин Лесеків і Годованців. Постала вона коли члени родин сходилися на спільні співанки в супроводі інструментів, які привезли з Бойківщини. У них багатий бойківський репертуар. Виступають вони перед українською публікою, а в 1976р в Новому Торзі на огляді фольклорних колективів у Польщі здобули нагороду. Виступали на польському радіо, а в липні візьмуть участь в огляді української пісні, музики й танку в Кошаліні, який спонзорує Українське суспільно-культурне товариство в Польщі.

США

• Д-р Марія Овчаренко, яка від 1964 р працює професором на факультеті чужих мов Східного Іллінойського університету, була відзначена 14-го травня 1977 р. дипломом видатного члена професорського збору університету.

• 19. червня Патриція Деріан була записана на пост координатора комісії Людських прав і гуманітарних справ при Державному департаменті.

Тільки між нами і телефоном ...

ЗАРАНО ОДРУЖУВАТИСЯ ЧИ РИЗИКУВАТИ?

Любов Калинович

Довголітня товаришка моєї дочки Рома потелефонувала до мене й з розпачем розповідала що її 19-річний син на весні одружився.

— Це правда, що жінка приємна, добра та ще й українка. Але вони обоє прямо діти!

— Я запитала її, яку невістку вона мріяла мати.

— Та, щоб мала подібного рівня освіти, що мій син, щоб добре говорила по-українському й потім могла дітей добре вчити. Також, щоб була чесною, доброю та практикуючою християнкою. Було б мені приємно, якщо б вона була б ще громадсько активною, але це вже додатковий люксус мати таку невістку!

На таке окреслення, очевидно, вже нема що й казати, бо нічого вже й до цього не можна додати. Це мрія, мабуть, кожної матері, в якій є син. Тож я просила, щоб пані Рома описала свою невістку Лїду.

— Та, вона студентка першого року біології, добре говорить по-українському. Здала українську матуру тому 2 роки. Ще і тепер вона на пластовому таборі, а цілий рік вона сестричкою новачок.

Хочу звернути увагу п. Роми — що властиво її мрії здійснені. В теперішні часи, коли нашим батькам доводиться турбуватися вже не тільки, чи син одружений з українкою, чи з негритянкою, але навіть — чи взагалі з дівчиною — ситуація Роми це прямо щастя з з неба!

— Прошу пані, це ніби виглядає щастям, але, що ж ці двоє 19 - тиричні будуть робити, щоб якось прожити й студіювати ще до того? Та вони, а головне мій син, може тепер вже ніколи не закінчить студій!

Я пригадувала п. Ромі, що її син Ігор вже два ро-

ки задумував одружуватись з одною панною, яка ще не була зацікавлена в подружжі Рїк пізніше він знайшов Лїду, яка почувалась готовою на такий крок. Отже Ігор уже мав таке наставлення, щоб рано створювати свою рїдню.

— Та які можливості такої рїдні, коли молодята, що обоє мають здібності та аспірації до вищих студій, тепер їх, мабуть, не будуть спроможні закінчити! — бїдькалася п. Рома.

Я признала їй рацію в тому, що тепер молодь хоче самостійно оплачувати свої вищі студії, то й може її молодятм це також пощастить. А чому б і батькам молодят не допомогти в такїй ситуації?

Ось в одній громадські активній українській сім'ї трапилась інакша подія. Син привів додому добру й гарну дівчину, українку, з якою хотів одружитися. Батьки відмовили сина від цього, бо йому ледве було 18 років. Син поїхав на студії; за півтора року, на весняні вакації він привів іншу дівчину. Цим разом він сказав, що вже швидко йому буде 20 років тож він уже одружився та привіз свою дружину. Навіщо описувати різні її прикмети, коли батьків болюче вразило, що неукраїнка вона була, ах і навіть навчивши її нашої мови не можна буде її підшити за українку, бо ж вона чорної раси. Тепер ті батьки не можуть собі простити, що 2 роки раніше відкинули добру українку!

Ця історія дещо потрясла мою співрозмовницею п. Ромою. Кілька днів пізніше вона до мене знову потелефонувала:

— Ми з чоловіком вирішили, що будемо пробувати фїнансово допомагати молодятм, навіть якщо б і скоро внучата були, щоб тільки діти закінчили студії. Це таки щастя таку невістку вже мати і більше не журитися, кого син приведе до хати!

Докінчення КАЛЕЙДОСКОП

Ця позиція була усталена Конгресом півтора року тому. Вона складається з 10 працівників і є зобов'язана інформувати членів Конгресу про стан людських прав в країнах, які отримують допомогу від США. При адміністрації президента Картера праця комісії значно поширилася. П. Деріан була активна в боротьбі за цивільні права американського муринського населення. Народилася в Нью-Йорку та є матір'ю трое дітей.

КАНАДА

• 2. червня 1977р відбувся у Вінніпезі показ документального фїльму, студентки Галї Кучмїї з Торонто, про життя і творчість українського піонера-малюка Якова Майданика. На виконання цього фїльму Галя Кучмїї одержала фїнансову допомогу від Шевченківської фундації в Канаді.

АВСТРІЯ

• Відень. 24 травня-15 червня 1977 відбулася в Малій Галерії при вулиці Найдегерґассе виставка творів Христини Цїмерман-Курїци. Народилася вона в 1937 році в Настасовї біля Тернополя. Студіювала у віденській Академії прикладного мистецтва, де крім малярства і графіки вивчала кераміку, різьбу, а особливо цікавилася технікою художнього гоблену. На виставці показано ряд її олійних картин і гобленів, у яких віддзеркалена широчїнь, гармонія і краса. В своїх композиціях мисткиня черпає мотиви з українського народного орнаменту і вплїтає його в свої твори. Х. Цїмерман-Курїца брала участь у виставках в 1973-74 роках у Відні, 1975 в Інсбруку. Її праці знайшли прихильний відгук у віденській пресі.

МОЛОДА МУЗА

Зорганізований 82 Відділом гурток "Молода Муза" про який ми уже згадували, гл. ч. 4. "Н. Ж", виступив на вечорі зорганізованому 82-им Відділом і Літературно-Мистецьким Клубом в Нью-Йорку 25 лютого з програмою живої газетки "Всього потроху". Сьогодні містимо деякі з відчитаних на тому вечорі творів. В дальших числах будемо продовжувати. Містимо теж знімок тих хто виступав на вечорі. Зліва: Оля Шевчук, Людмила Канюга, Христя Зелік, Ірина Яримович, Роман Юзенів. Бракує учасниці Інтерв'ю Христини Падох. Остання ред. У. Любович.

ВСТУПНЕ СЛОВО

ЛЮДМИЛА КАНЮГА

"Мина Мазайло"

МАРТА ЗЕЛИК

Здаючи собі справу з того, що література, яка витворюється в найглибшому нутрі особи і є кінцем довжелезної нитки уяви, а уява — це попросту втеча від дійсного й відновлення життя, побудник опору і кінець мовчання, — теперішній режим на Україні втихомирив найменші спроби оригінального, мистецького письменства. Уяву заступили доктрини, закони і приписи. Маючи "право" відрізнати зло від добра, маючи своє пояснення правди, режим спричинив боязливості серед письменників, страх який витворив або цілковитий застій у письменстві, або твори, в яких нема ні змісту, ні барв, ні способу відрізнити один твір від другого. У світогляді, така повторююча література має мало вартости. Тільки твори, скреслені і не видані режимом, але яким якось пощастило втекти в наші сторони, виявляють в собі літературну вартість. Брак нових спроб в стилі і в темі витворює порожнечу. Зв'язок літератури з політикою замочив пензлі українських літературних мистців в лише два кольори: білий і чорний. Нема в них тих фарб, які якраз додають яскравість і життя. Письменники плывуть не течією правди людства, а течією радянської, неправдивої "правди".

Література і взагалі все мистецтво — це насіння існування одиниць і нації. Упадок літератури спричиняє смерть народу.

Обов'язок кожної одиниці — це зберігання цього прекрасного скарбу, який дав Бог у наші руки. Його не можна відкинути на бік, як плащ, який уже вийшов з моди. Література мусить завжди існувати.

Ці наші скромні спроби в рамках літератури — це доказ, що в нас не погасла та іскра, яку нам потайки передають наші поневолені брати. Хоча ми студенти та немає в нас і думки, що можемо досягнути світової слави, ми просимо вас прийняти нас за таких, які ми і є. Ми відкриваємося перед вами. Наш один ґрунт — це наша мова й традиція. Одне бажання в нас а це бажання, ми певні, таке саме в нас як і у вас: щоб назавжди залишилася в нас наша нескривлена література, яка постає під впливом далекої музи, а тут — Молодої Музи.

П'єса "Мина Мазайло", яку написав Микола Куліш, була представлена ансамблем "Заграва" з Торонто цього року замість академії відзначаючи роковини 22-ого січня. Ця подія сама в собі була прогресивним кроком бож протягом останніх років наші академії стали в більшості буденними та нецікавими. Та проте я на них завжди ходила, не з наміром провести приємно вечір або гідно відсвяткувати нагоду а лише з почуття патріотичного обов'язку, який в мені виплекали батьки. Тож мені було приємно почути про цю відсвіжуючу зміну.

Цій п'єсі яку написано ще в 1929-му році в Советському Союзі, пощастило перейти цензуру, хоч вона є сатирою на російський шовінізм, українське міщанське почуття меншевартности (в постаті Мيني Мазайла), український гура-патріотизм представлений в постаті Дядька Тараса, та наївність Комсомолців.

Я не збираюся писати критики п'єси; залишаю це тим, які мають для цього діла відповідну підставу. Зате хочу з Вами поділитися своїми особистими думками та вражіннями після вистави. Я не можу порівнювати акторів Заграви з театрами Блавацького та Гірняка так як старші глядачі, ані не знаю чи вірно передано ідею твору. Та на підставі того, що я бачила поділяю думку присутніх, як розуміються та театральнім мистецтві, що були деякі недотягнення: що Мина був за комічний, Мокій за штивний, Улька за штучна а Тьотя Мотя переборщена до пересадки. В різних дискусіях та при розмові з моїми приятелями раз враз виринало питання: чи варто є підготовляти п'єси так по аматорському чи ми повинні чекати на професійний український театр, який відіграв би їх на відповідному рівні? Це питання я кладу під розвагу присутнім а по-моєму відповідь є така: хочби які недоліки мала ця чи інша вистава в них є один необхідний позитивний елемент, особливо для молоді, а це є спонукка та витворення зацікавлення до українського театру. Ми, молоді, рідко маємо нагоду побачити вистави укр. п'єс. Аж так рідкісні вони, що до недавна мені здавалось, що українці не мали жад-

них драматургів крім Лесі Українки. Ця ділянка літератури дуже занедбана в наших школах, де учителі концентруються на белетристиці та поезії. Для мене особисто ця п'єса вііграла важну роль як поштовх у моїй дорозі до відкриття скарбів українського театру. Мені цікаво було чи Куліш ще написав п'єси і у відповідь мама мені купила його "Патетичну Сонату" в англійському перекладі, а тепер починаю її в оригінальній українській мові. Та це не є лиш один дрібний припадок. Коли останнього року "Заграва" виступила в Нью Йорку з п'єсою "Мотря" вона так захопила мою увагу, що я всіх мучила питанням: А що далі, що сталось з Мотрією. Моя цікавчть була заспокоєна коли за короткий час я прочитала трилогію Богдана Лепкого. Тому, що я бачила п'єсу, постаті книжок стали живими особами. Я порівнювала їх, доповнювала їх характери, які не бу-

ли зовсім повно передані в представленню. Через прочитання трилогії я мимоволі навчилася не тільки про життя Гетьмана Мазепи а рівнож я пізнала політичне та суспільне життя України в тих часах. З цього пізнати, що представлення п'єси має вплив не тільки на дальший розвиток українського театру але також є спонукою до глибих студій українознавства молодими українцями.

Вертаючись назад до "Мина Мазайло" я абсолютно не вважаю, що ми повинні ставити п'єси якнебудь, щоб лиш їх молоді бачили; навпаки, ми мусимо змагати до найвищого професійного рівня. Та в дорозі до цієї мети треба пам'ятати, що навіть такі представлення як "Мина Мазайло" є хіба самотнім способом передачі духу та ідеї українського театру наступним поколінням.

І тут дискримінація!

Одна моя добра знайома-союзанка, яка щасливо вернулася з Конгресу СФУЖО в Торонто, приїхавши до Нью-Йорку, зразу припала до "Свободи", ніби той прагнений мандрівник до джерела холодної води на пустині... Не бачила нашого щоденника цілий тиждень і дуже за ним затужила! Насамперед кинулася читати жалобну хроніку на 3-ій сторінці, щоб бути, як то кажуть, в курсі біжучих справ, тобто довідатися, хто з добрих приятелів чи знайомих переставився за той час до кращих світів, а хто ще залишився живий, славити Бога.

Потім сконцентрувала свою увагу на фотознятках з першої сторінки щоденника. В числі за 25-те травня цього року прикувало її увагу велике фото учасників річних нарад Головного Уряду УНСоюзу під пам'ятником Тараса Шевченка на оселі "Союзівка".

Бистра обсерваторка життя зразу помітила, що майже всі присутні на фотографії головні урядовці мали більш-менш задоволені, а то й усміхнені обличчя, тільки Тарас Шевченко та головний предсідник, п. Йосиф Лисогір, стояли з похиленими головами, стурбовані та зажурені долею українського народу, його минулим і майбутнім, не згадуючи незavidного сучасного...

А далі моя знайома-союзанка, ще раз кинувши оком на похилу голову нашого Генія, Тараса Шевченка, в центрі цілої групи поставила таке формальне питання:

— Я цікава б знати, чому Головний Уряд Українського Народного Союзу завжди фотографується під

Успіхи нашої молоді

Ще один адвокат

Христина, донька Олени і Юрія Чорних з Форт Лі, народилася в Відні і прибула до цієї країни трілітньою дівчинкою.

По закінченні народної і середньої католицької школи, студіювала в роках 1966-1970 французьку мову в Нью-Йоркському університеті (N.Y.U.). Протягом студій була все на т.зв. "Deans list" і закінчила їх "cum laude" з порученням в члени "ФВК" (Фай-Бета-Капа).

Опісля один рік продовжувала

пам'ятником Шевченка?..Адже зараз через вулицю і навпроти стоїть погруддя великої української поетеси Лесі Українки, що його створив наш славний скульптор Михась Черешньовський, а спонзором проекту був Союз Українок Америки. То чому, питаюся, присутні тоді на Союзівці союзанки, як Марія Душник, чи Марія Лисогір, чи Марія Чучман з Торонто — не потягли до фотографії всіх урядників під фігуру Лесі Українки?...

Прошу мене не підозрівати, що я маю, як казали в Старому Краю, "щось на пеньку" з Тарасом Шевченком, — борони мене Боже! — але в цьому випадку і в дусі я таки признав рацію моїй знайомій-союзанці. Адже в ювілейному році СФУЖО можна було зробити виняток, відступити від традиції і сфотографувати хоч би раз Головний Уряд УНСоюзу під погруддям Лесі Українки. Бо інакше виглядає так, що на "клаптику України в Америці", як називають цю вакаційну оселю, дискримінується українське жіноцтво!!

Ікер

Христина Чорна Christine Chorna

студії французької мови в l'Universite de Paris і здала з добрим успіхом іспит на вчительку французької мови.

В роках 1972-1973 студіювала Comparative Literature в Berkeley-University of California і закінчила ступнем "Master of Arts".

В роках 1973-1976 студіювала право в University of California-Hastings College of the Law, San Francisco і закінчила ступнем Juris Doctor.

В липні 1976 здала адвокатський іспит на State of California з приняттям на листу адвокатів.

В березні ц.р. здала також адвокатський іспит на State of New York.

В шкільних роках ходила до Школи Українознавства, до Пласту, співала в хорі "Думка" і в час студіювання в Нью-Йоркському університеті була діяльна в Українській Студентській Громаді.

Тепер працює адвокатом в адвокатській бюрі в Нью-Йорку.

Вісті з Централі

ДЛЯ ЗАБЕЗПЕКИ ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

заплановано в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

ДО КІНЦЯ М. ЧЕРВНЯ ЗЛОЖИЛИ:

ОКРУЖНІ УПРАВИ І ВІДДІЛИ СУА	36,642.28 дол.
ПОДИНОКІ ОСОБИ	6,626.39 дол.
РАЗОМ	43,268.67 дол.

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНИЙ ДАТОК!

**НА ЗАПАСНИЙ ФОНД "Н. Ж."
ВПРОВОДЖ М. ЧЕРВНЯ 1977
Р. НАСПІЛИ ТАКІ ПОЖЕРТВИ:
ВІДДІЛИ:**

20 дол. — 29 Відділ — Чикаго. Пожертву проголошено в листі "Замість квітів"

20 дол. — 43 Відділ — Філядельфія. Пожертву проголошено в листі "Замість квітів"

20 дол. — 74 Відділ — Чикаго. Пожертву проголошено в листі "Гратуляцій"

50 дол. — 99 Відділ — Вотервліт
Пожертву проголошено в листі
"Замість квітів".

Разом 110 дол.

ПОДИНОКІ ОСОБИ:

9 дол. — Марія Погорецька — Джерзі Ситі, 10 дол. — жертву проголошено в листі "Замість квітів".

Разом 19 дол.

Поля Книш
фінансова секретарка

ВІСТІ КОНВЕНЦІЙНОГО КОМІТЕТУ

XVIII Конвенція відбудеться
27-29 травня 1978 в Нью Йорку.

Подаємо до відома склад
Конвенційного Комітету:

Як уже подано в попередньому
числі "Н.Ж." головою Конвенційного
Комітету стала Марія Томоруг, а її заступницями: Оля Гнатейко і Ірина Куровицька.

До Екзекутиви Комітету входять:
Аїда Федоренко (Н.Дж.) —
протоколярна секретарка,
Марія Даниш (Н.Й.) — кореспон-
денційна секретарка,

Марія Ржепецька (Н.Й.) — касирка,
Округи Нью-Йорк і Нью-Джерзі
розділили між себе працю в Конвен-
ційнім Комітеті.

Редакція Конвенційної книжки
(Округа Нью-Джерзі):

Ірина Чайківська — голова. Члени:
Франя Стек, Марія Полянська, Аїда
Федоренко, Світлана Марченко і
Євгенія Цікало.

Пресова Комісія (Округа Нью-
Йорк):

Христя Навроцька — голова. Члени:
Лідія Магун і Олена Процюк.

Адміністраційна комісія (Округа
Нью-Йорк):

Розалія Полчій — голова. Члени:
Уляна Стельмах, Оксана Байко, Анна
Рак.

Реєстраційна Комісія (Округа
Нью-Йорк):

Леся Гой — голова. Члени: Ольга
Сливка, Євгенія Рубчак і Марійка
Цимбаліста.

Виставками займається Округа
Нью-Джерзі. За виховну виставку від-

повідатиме Ляриса Даник — голова, а
до комісії входять Анна Косоноцька,
Ярослава Мулик і Дарія Фарміґа.

За виставку англomовних видань
про Україну та бібліографічний
перегляд відповідатиме Лідія Гладка.

Програмову комісію бенкету
очолює Олена Гентіш. Члени: Оксана
Щурова (Н.Й) та Іванна Ратич. (Н.Дж.)

КАЛЕНДАРЕЦЬ КОНВЕНЦІЙНОГО
КОМІТЕТУ:

1. до 30 листопада 1977 р. мають
бути виготовлені та переспані до
Централі всі історії, статті і знімки від
Округ та Відділів;

2. до 31 грудня 1977 — усі статті
від Головної Управи та Музею;

3. до 31 грудня 1977 — усі
оголошення та привіти;

4. до 31 січня 1978 — зголошення
делегаток на Конвенцію;

5. до 31 березня 1978 —
замовлення кімнат у готелі.

Христя Навроцька
за пресову Комісію

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА ВПЛАТИЛИ В КВІТНІ

По 210.00 дол.:

Мґр. Степан Бойчук, Вашингтон

По 200.00 дол.:

Інж. Маріон Бартошик, Адельфі
Н.Н. Бофало, через 49 Від СУА
Др. Семен і п. Ірина Дорошак, Бофало
Марія Душник, Бруклін
Орг. Оборони Лемківщини — 11 Від.,
Вотервліт-Трой-Коговз (через 99 Від.
СУА)

По 150.00 дол.:

Євдокія Блавацька, Філядельфія
Володимира Брикович, Філядельфія
Наталія Даниленко, Самердейл
74 Від. СУА, Чикаго
Клавдія Салюк, Джерзі Ситі — В
пам'ять найдорожчих Батьків Миколи і
Юлії

Петро Рогатинський, Дітройт — Сума
зібрана на поминках після похорону
бл. п. Осипа Гули, що помер 30 січня
ц.р. у Віндзорі, Канада.

Марія і Іван Іскало, Тонаванда

По 125 дол.:

Мґр. Марта Шиприкевич, Філядельфія
(доповнення 200.00 дол. стипендії).

По 90.00 дол.:

83 Від. СУА, Нью-Йорк (рата на сти-
пендію)

По 75 дол.:

Централа СУА, Нью-Йорк (збірні
датки)

В пам'ять бл. п. Стефанії Карапінки —
Матері др. Орісі Карапінки з Пітсбург-
га зложили : мґр. Марта П. Фарлей

25.00 дол., п. Марія Тим'як 15.00 дол., п. Яків Давид 10.00 дол. (Разом 50.00 дол.)

Разом 2.600.00 дол.

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА ВПЛАТИЛИ В ТРАВНІ

По 400.00 дол.:

3 Від. СУА, Фінікс, Арізона

По 300.00 дол.:

Проф. др Людмила і д-р Ігор Кодельські, Овк Ловн

По 200.00 дол.:

П-во Порфір П. і Тамара Панкевичі, Нью Бронсвік

Інж. Лев і Ірина Кушнірі, Філядельфія

По 150.00 дол.:

Іванна О. Шашкевич, Інглевуд
Софія Шашкевич, Інглевуд
Др Константин і Марта Савчук, Асторія (через 82 Від. СУА)

Др Анна Сапофал, Нью Брітен
Роман Іваницький, Нью-Йорк
54 Від. СУА, Вилмінгтон

По 100.00 дол.

Др. Євген і п. Зена Савчин, Бінгемтон (через 9 Від. СУА)

Н. Н. Парма

Др. Євген і п. Ніля Стецьків, Тонаванда
др. Данило і п. Ростислава Богачев-

ські, Вієнна (доповнення стипендії за 1977 рік)

По 75.00 дол.:

93 Від. СУА, Гартфорд (доповнення стипендії на 1977 р.). На стипендійну акцію зложили по 25.00 дол. П-ні: Анна Радович, Ольга Платош, Анастазія Мерещак.

По 50.00 дол.

Володимира Михайлів, Честер (доповнення 150.00 дол. стипендії)

По 25.00 дол.:

Михайлина Юрчук, Амстердам

Разом 2.550.00 дол.

Докінчення ОБКЛАДИНКА

величаво дякував та відавав шану богам, які за поганською релігією, помагали їм досягнути добробут, скріпити плідність, здобути щастя та добро. Перед Спасом господарі, в яких є пасіка, починають душення меду, а вошину варять на віск і з цього воску сукають свічі, головню три найгрубіші, які називають "Трійцею", призначені до церкви на Спаса. Господиня пече пиріжки з яблук, памлушки, колачики, коржики, паляниці, кнishi, вибирає зі саду найкращі яблука, груші, сливи. Кругом книша господар кладе обжинковий вінок. Все це несуть до церкви святити. Дівчата плетуть вінки з квіток та зілля собі на голову, а теж на хрести та хоругви до церкви. З цим добром ішли всі до церкви. Пасічники приносили навіть шільники меду. Після Служби Божої народ виходив з церкви та ставав коло, запалював "трійцю" і чекав посвячення. Після посвячення, колачики, овочі роздавали дітям, бідним, жебракам. Із посвяченим та запаленою "трійцею" верталися додому та засідали до "спасівського обіду".

На Першій Пречистої був колись звичай, сьогодні цілком забутий, — похід дівчат по калину. Зараз після Служби Божої дівчата збиралися гуртами та йшли в луг чи ліс по калину. Коли знайшли перший кущ калини, сідали кругом, співали любовних пісень, гралась, іноді й обідали, а накінець ламали по гілці калини та несли зі співом додому. Гілочки калини віддавали матері, яка клала їх за образи. Калина на Україні вважалась за чарівне дерево. Калина — символ щастя, любови, дівочої невинності та краси. Калину могла садити тільки дівчина. В різних обрядах, головню весільних, калина відіграла важливу роль, нею

БАЗАРЮЄМО

Добре ведеться десятому Відділові СУА у Філядельфії: членки щороку прибувають. А як же! На традиційному вечорі Андрея вибігають дівчата на сцену тай ворожать, якого красеня доля судила. І чи ж такого, що на сходини пускатиме. Звичайно кожного року інші ворожать, бо попередниці щасливо подружилися. Це ж двадцять років поспіль діється. Кожного року — нові членки свою долю випитують. І гостей на цьому традиційному вечорі завжди повно — заробіток добрий. Так, так! Печиво до чаю Відділ має дароване (це ж честь для членки спекти); артисти — безплатні (це ж честь для них виступити на вечорі СУА); навіть фотографування безплатне (не часто є нагода народні звичаї на півку халати). Щой казати, вечір — чистий заробіток Відділу. На всі потреби і оплати вистачить.

Гірше нам, членкам сорок четвертого Відділу, Ми базарами пробуємо заробляти. Усі це вже знають. Спробували ми якось членок приєднати, а нам: — А, це той відділ, що перед Великоднем — базар, перед Різдом — базар, а між базарами — членська вкладка, передплата журналу, збірка на квіти або "замість квітів"? Шануємо СУА, хочемо приєднатись. Але, але... почекаємо!

Так ото перед Різдом базарюємо. Різноманітне печиво — на столах, а ми всі — коло вікна: покупців виглядаємо. Нема і нема. Набридло чекати. Сідаємо чай пити. Печиво до нього купуємо. За принципом: сам — по своє, за свої гроші.

оздоблювали і весільне гільце, і коровай, і шаблю дружбі і ін.

Усі ці свята з їхніми нескладними обрядами можна сьогодні дуже легко відновити.

П'ємо, їмо, а голова наша використовує час: довго і нудно пояснює, що ми — частка великої організації, маємо статут. В ньому зазначені і фінансові зобов'язання відділів. Точка 47 статуту каже, що як не виконаємо тих зобов'язань, то Екзекутива СУА може завісити Відділ. В очах членок переляк: як — усіх, чи тільки голову? І чи мають міцні мотузки? Членка, яка трохи граматику знає, пояснює! це ж тільки використали приставку "за" але не "по"...

Дальша, 48 точка статуту, говорить, що Відділ може бути і розв'язаний. Членки трохи заспокоюються: "Тільки ж, якби розв'язували обереженько, щоб ми не попадали!"

А як розв'яжуть, то вже не треба на базари пекти? Ні! Ото добре! А поки те станеться, пиймо чай із своїм печивом і в своєму гурті.

Г.Ц.

Замість квітів

Замість квітів в другу болочу річницю смерті нашої найдорожчої мами бл. п. Софії Саврас складаємо на Сиротинець в Бразилії 25.00 дол.

Діти

СПРОСТОВАННЯ

В журналі Ч: 6 — 77 року подано помилково: —

В першу річницю смерті мого найдорожчого мужа бл. п. Володимира Кривуцького.....

Повинно бути:

В третю річницю смерті мого найдорожчого мужа бл. п. Володимира Кривуцького складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

К. Бранка — Кривуцька
членка 56 Відділу

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТДЕВ'ЯТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО СЬОМЕ

Президіальний стіл III Конгресу Українського Жіноцтва на відкритті Конгресу 26 травня 1977 р. Зліва на право: пп. Раїса Куделя, фін. реф., Наталка Даниленко, касир, Володимира Ценко, секр., Олександра Селєпина, Уляна Целєвич, Віра Бучинська, заступниці голови, др. Марія Госк, Владика Кур Ізидор, Стефанія Савчук, голова (відкриває Конгрес), Ярослава Зорич, ведуча, Лідія Бурачинська, заст. голови, о. І. Критюк, др. В. Кушпета, представники СКВУ, Іванна Рожанковська, Марія Солонинка, Любомира Чайковська, зуступниці. Ярослава Іванчук, голова Комітету Українок Канади, Стефанія Бернадин, секр.
WFUWO Board and honorary quests during the opening of the 3rd Congress

РЕЗОЛЮЦІЇ КОНГРЕСУ

Резолюції кожного Конгресу підготовляються довгий час. Їх не можна залишити помислам останньої хвилини або вислідів дискусії на самому Конгресі. Резолюції повинні дати вираз цілому спрямуванню даного руху, отже мусять бути обдумані й уложені заздалегідь. Міркування чи побажання останньої хвилини тільки доповнюють їх.

З такою думкою підходимо до резолюцій Конгресу СФУЖО. В першій частині їх, себто в програмових резолюціях відзеркалилась уся настанова українського організованого жіноцтва до справ української громади. Це є — відношення до руху опору в Україні, яку провід СФУЖО поставив на першому місці, і яка хвилює й пориває наше жіноцтво неменш, а може більш як чоловіків. В цій резолюції розгорнено всі засоби дії, що їх можна примінити в наших сучасних умовах. До усього унапрявлення належить також резолюція, яка закликає жіноцтво до участі в житті країн нашого поселення. Це є теж один із засобів ширення правди про Україну.

Другим замінним напрямом резолюцій є дбання про збереження нашої субстанції. У програмовій частині це є згадане засадниче, бо докладно

розроблене воно в резолюціях поодиноких ділянок праці, що слідує.

Програмові резолюції включають ще засадничі заяви про загально-національний характер СФУЖО, принцип понадпартійності та релігійної толеранції і підтримку у збереженні християнства з його 1000-літньою спадщиною.

Увага для рівноправності української жінки у власній громаді виявлена немов на дальшому пляні. Висловлена радше, як побажання, а не як вимога — звернена до української громади з пригадкою свого 29-літнього об'єднання, що свідчить напевне про громадську зрілість української жінки. Ця сторінка жіночого руху не йде одним кроком із загально-жіночими течіями у світі. Але це явище є притаманне народнім спільнотам у боротьбі. Тоді вмовкають усі гурткові чи станові інтереси і всю спільноту пронизує лиш одне могутнє змагання до волі.

Тому дещо дивує остання програмова резолюція, яка закликає жіноцтво до гармонійної співпраці. Невже зайшла така потреба? Можливо, що так. Тоді всякі невзгоди повинні спалитися в вогні загального прямування що його ставить перед нас теперішня хвилина.

ЖІНКИ-КУЛЬТУРОТВОРЦІ

Ще на початку минулої каденції, себто в 1973 р. Управа СФУЖО постановила зібрати дані про жінок-культуротворців. Цю думку висунула референтка культури Мирослава Ласовська і за її пляном був опрацьований запитний листок. Метою цієї анкети було — зібрати дані про мистецький потенціал серед членства складових організацій. Широкому загальному відомі тільки визначні представниці різних мистецьких ділянок, що виявили себе в літературі, образотворчому мистецтві чи музиці. Менш відомі є таланти середньої руки, що дають теж цінний вклад в українську культуру. А зовсім невідомий жіночий загал, що плекає українське прикладне мистецтво. Маємо вже сотні вишивальниць, писанкарки, керамікарки, які пробують своїх сил у тих ділянках. Їм слід присвятити велику увагу, коли маємо розвинути прикладне мистецтво до належного рівня.

Це наше завдання складові організації СФУЖО прийняли різно. Одні відкинули його, як занадто велике домагання, другі проминули мовчанкою. Але були такі, що зрозуміли ціль такого опитування. Між ними Ліга Українських Католицьких Жінок Канади. Прибувши на Конгрес до Торонто голова п. В. Бучинська передала першу групу запитних листків.

Про групу говоримо тому, що в тих листках охоплена тільки західна Канада. Це дуже добре сталося, бо з тих околиць все трудніше дістати матеріал, як із сходу Канади. Віримо, що незабаром ЛУКЖ зможе охопити опитуванням також місцевості Торонто, Монреал і їх околиці.

Це опитування можна поділити на дві або й три частини. Перша з них — це мисткині, що проявили себе вже достатно в різних ділянках мистецтва. Сюди належить малярка Парася Іванець з Едмонтону, Диригентка Квітослава Козак з Ванкуверу і артистка сцени Анна Ганушевська з Нью Вестмінстеру.

Друга значно обширніша група — це любителі й виконавці прикладного мистецтва. Знов найбільше число їх охоплено в Бритійській Колумбії й аж повірити трудно скільки жінок тим займається. Та коли подумати, що в нас колись вишивали й писали писанки тисячі жінок — то цей напрям є

правильним розвитком справи. Треба тільки подбати, щоб у цьому гурті жінок-культуротворців було добре знання правил і техніки нашого нар. мистецтва.

Окремо стоять листки, виповнені жінками журналістками. Це добре сталося, що опитування охопило й їх. Хоч журналістику не уважають мистецтвом, але вона є на межі цієї ділянки. Та й у великій мірі служить і підтримує мистецтво.

А тепер очікуємо, що нова Крайова Управа ЛУКЖ опрацює схід Канади. В міжчасі Союз Українок Австралії заповів своє опитування жінок-культуротворців. Чекаємо.

ЗУСТРІЧ КОМІТЕТУ ДЕКАДИ У ПІТСБУРГУ

Як усі Стейтові Комітети Декади Жіночого поступу у США, Комітет Пенсилвенії відбув свою Зустріч у днях 24-26 червня у Пітсбургу. Велику університету заповнило біля 3 000 жінок. Згідно з програмою у менших приміщеннях відбулись семінари на різні теми.

Українську делегацію з Пенсилвенії очолили п. Лідія Дяченко з Філадельфії б. голова Окр. Управи СУА. Вона тісно співпрацювала з головою 27 Відділу СУА у Пітсбургу п. Катериною Довбенко. Тому в делегації були представниці Окр. Управи — пп. Леся Бервецька і Марія Мазур та й багато членки місцевого Відділу. Була також присутня членка Українського Православного Сестрицтва п. Мічел.

У п'ятницю ввечері серед мистецьких виступів корисно представилась місцева танцювальна група "Полтава" під проводом Люби Глудковської. А в суботу ввечері українська делегація влаштувала прийняття для учасниць. Воно відбулося в одній із залів університету з великим написом "Підтримуємо становище Президента Картера в обороні прав людини". Це притягало публіку, а дальшою атракцією був співочий виступ Орисі Гевко і Марусі Штинь із Філадельфії при супроводі проф. Бородієвича. У товариській гутірці проминув вечір, в якому розділено багато інформаційного матеріалу. Найбільше подобалась усім брошура про жінок-в'язнів, видання Союзу Українок Америки. Прочитавши її зголосилась опікунка старечих захистів і просила більше примірників, бо вона зможе спонукати своїх стареньких писати в їх обороні.

Найбільш важливий момент настав, коли на семінарі міжнарод. дії наша делегація висунула резолюцію в обороні жінок-в'язнів. Прочитала її

студентка Марина Корчинська з Пітсбургу, яка студіює журналістику в Чикаго. Добре уложена резолюція знайшла підтримку і розуміння. На другий день її ще раз відчитано і прийнято на пленумі зустрічі.

У висліді нашої дотеперішньої діяльності п. Лідія Дяченко знайшла на офіційній листі кандидаток до Крайової Зустрічі, яка має відбутися в листопаді в Гюстон, Тексас.

ПІКЕТУВАННЯ СОВЕТСЬКОЇ АМБАСАДИ

У днях 5 - 9. червня ц.р. відбулася в Оттаві конференція Національної Ради Жінок Канади. У ній взяли участь представниці трьох українських Жіночих Організацій — Союзу Українок Канади, Організації Українок Канади і Об'єднання Жінок ЛВУ. У представниць цієї останньої постала думка започаткувати пікетування амбасад. Це ж було напередодні конференції про виконання Гельсінкських угод, що мала відбутись 15. червня у Београді.

І справді, одного дня 5 членки ОЖ ЛВУ, убраних у відповідний стрій, що нагадував одяг жінок-в'язнів, розпочало похід о год. 9 рано. На транспарентах, що їх носили, були світлини жінок-в'язнів і заклики до вшанування прав людини, забезпечених у Гельсінках. Прохожим роздавали ленточки з проханням підписати їх і вислати на руки голови Конференції в Београді.

НЕЗАБУТНЯ ОЛЬГА БАСАРАБ

Під такою назвою появилась книжка заходами Організації Українок Канади. У ній зібрано цілу низку спогадів членів родини чи приятелів покійної жінки-героїні. Багато з них уже було друкваних, але заслуга редакторки Ірени Книш у тому, що тут зібрано весь цей матеріал у переглядну цілість. В окремому розділі "У всенародній пам'яті" подані ті літературні матеріали, що в них оспіваний подвиг Ольги Басараб або хоч яканебудь згадка про її життя.

Цю книжку повинна придбати кожна жіноча організація до своєї бібліотеки.

СПРОСТОВАННЯ: у підписі побіч світлини на ст. 10 НЖ ч. 6 пропущено ім'я Ольги Гнатейко, яка стоїть четверта зліва.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXIV

July-August

No. 7

Editor Marta Baczynsky

UNWLA AND THE INTERNATIONAL YEAR OF THE CHILD

Following discussions in different UN fora over a period of two years, the UN General Assembly in December 1976 approved Resolution 31/1/69 proclaiming 1979 the International Year of the Child (IYC). The same resolution designates UNICEF as the lead agency for the UN System, responsible for coordination of IYC activities. Olga Stawnychy, Vice President and Camille Huk Smorodsky, Public Relations Chairperson of UNWLA recently attended UNICEF sponsored meetings regarding the year of the child.

After the UN resolution respecting IYC was passed, Mr. Henry R. Labouisse, Executive Director of UNICEF, wrote in February 1977 to all governments urging their participation in the Year and suggesting the establishment of a National IYC Commission. This national commission is expected to be broken down on a regional basis, probably along state lines in the United States. All UNWLA branches are urged to write to the national commission for further information so that they may actively participate in their local IYC programs.

The International Year of the Child is concerned with all children in all countries, especially young children. Its major aims are: to encourage all countries to review their programs for the promotion of the well-being of children and to mobilize support for national and local action programs according to each country's conditions, needs and priorities; to heighten awareness of children's special

needs among decision makers and the public; to promote recognition of the vital link between programs for children on one hand and economic and social progress on the other; to spur specific practical measures with achievable goals to benefit children in both the short and long term on the national level.

The Year should also provide an opportunity to emphasize the intellectual, psychological and social development of children, in addition to their physical welfare.

Since 1976 is the 20th anniversary of the Declaration of the Rights of the Child, the IYC is an opportunity for each country to increase its efforts to implement those rights.

UNICEF will be sponsoring programs such as film strips and film festivals featuring themes on children. Also it will be preparing radio shows and exhibits. It will be building on traditional children's festivals throughout the world where the IYC theme will be introduced.

UNWLA is in a unique position with its preschool nursery program to add its own contribution to the Year of the Child. In addition, we must not forget the plight of the children of our political prisoners in the USSR. With IYC, UNWLA looks forward to planning programs on this theme.

CAMILLE HUK SMORODSKY

DECLARATION OF THE RIGHTS OF THE CHILD

The following are excerpts from the United Nations Declaration of the Rights of the Child of November 20, 1959.

Preamble: Whereas the peoples of the United Nations have, in the Charter, reaffirmed their faith in fundamental human rights, and in the dignity and worth of the human person, and have determined to promote social progress and better standards of life in larger freedom.

Whereas the United Nations has, in the Universal Declaration, of Human Rights, proclaimed that everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth therein, without distinction of any kind, such as race, color, sex, language, religion political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.

Whereas the child, by reason of his physical and mental immaturity, needs special safeguard and care, including appropriate legal protection, before as well as after birth.

Whereas the need for such special safeguards has been stated in the Geneva Declaration of the Rights of Child of 1924, and recognized in the Universal Declaration of Human Rights and in the statutes of specialized agencies and international organizations concerned with the welfare of children.

Whereas mankind owes to the child the best it has to give.

Now therefore, The General Assembly Proclaims this Declaration of the Rights of the Child to the end that he may have a happy childhood and enjoy for his own good and for the good of society the rights and freedoms herein set forth, and calls upon parents, upon men and women as individuals and upon voluntary organizations, local authorities and national Governments to recognize these rights and strive for their observance by legislative and other measures progressively taken in accordance with the following principles:

1. The child shall enjoy all the rights set forth in this Declaration.

UKRAINIAN NAMES IN WHO'S WHO OF AMERICAN WOMEN

Who's Who of American Women, the first edition of which appeared in 1958, has acquired by now a well deserved reputation. It is used frequently by researchers and the general public for biographical information on outstanding women of America; Like other Marquis' Who's Whos, the *Who's Who of American Women* is a highly selective listing. The admission is by invitation only and the major criterion for determining who will be included is what the editors consider "the extent of a woman's reference value". This reference value is judged by two factors: "the position of responsibility held" and "the level of achievement attained by the individual."

The 10th (1977-1978) edition of *Who's Who of American Women* lists 21,000 names. We were able to find in this number 31 Ukrainian women, both from the United States and from Canada. They are (in alphabetical order): Sophie Andriaschuk, a physician-anesthesiologist from Vancouver; Mary V. Beck, a lawyer and civic leader from Detroit; Kalyna Bezchlibnyk, a pharmacist from Toronto; Chrystyna Blazenko, a librarian and teacher from Clifton, N.J.; Anna Bocun-Vlasenko, editor of *America* from Philadelphia; Martha Bohachevsky-Chomiak, a professor at Manhattanville College; Isydora Bojarskyj a chartist from Hackensack, N.J.; Prim-Rose Diakiw, an artist from Calgary; Maria Harasewych, a literary critic from Detroit; Maria Harasowska-Daczyszyn, a painter from Chicago; Katherine Hiduchenko, a physician from Minneapolis; Stefanie Huk, a physician from South Orange, N.J.; Maria Hyk, a pharmacist from Griggsville, Ill.; Natalie Klimkevich, educator and pianist from Florida; Halyna Kondracki, a choir director from Toronto; Lena Kostiuik, an artist from Edmonton; Mary Koval, a sociologist from New York City; Olha Kuzmowycz, journalist and association executive from Babylon, N.Y.; Christina Lypeckyj, mezzo-soprano, from Warren, Mich.; Daria Markus, an educator from Chicago; Michele Metrisko, lawyer, government official and a former "Miss U.S.A." of Washington; Xenia Moshinsky, artist from Denver;

Odarka Onyschuk, painter and specialist in Easter eggs from Weston, Ontario; Emily Ostapchuk, an association executive from Richmond, British Columbia; Larissa Palyvoda, a church worker from Somerset, N.J.; Eugenia Pasternak, institution administrator of Toronto; Mary Popovich, city official from Cleveland; Alice Sivulich, college official from Easton, Pa.; Dolores Smorang, an educator from Winnipeg; Mary Tanczak-Dycio, a physician from Lewiston, Maine and Marta Tarnawsky, a foreign law librarian, of Philadelphia.

There may be — in addition to these 31 names — a few "hidden" Ukrainians among the thousands listed in this 10th edition of *Who's Who among American Women* but it was not possible to determine their Ukrainian descent with complete certainty.

M. T.

MOTRIA KUSHNIR

WOMAN

VIEWS & NEWS IN WOMAN'S WORLD

A Social Security law which discriminated against working women to the disadvantage of their families was struck down by the Supreme Court. The discriminatory law permitted the husband and widower of a woman worker to collect benefits on his wife's account only if he could show that his wife had contributed at least half of his support. This meant the woman had to contribute 75% of the family support — all her own and half of her husband's. The wife and widow of a male worker, however, received benefits on her husband's account automatically: no showing of support was required.

This statutory scheme was based upon a presumption that women are dependents of their husbands, while men are the sole breadwinners and support of their wives.

Ruling in *Califano v. Goldfarb*, the Court said: "The gender-based differentiation ...results in the efforts of female workers required to pay Social Security taxes producing less protection for their spouses than is produced by the efforts of men and is forbidden by the Constitution, at least when supported by no more substantial justification than archaic and overbroad generalizations, or old notions such as assumptions as to dependency that are more consistent with the role-typing society has long imposed than with contemporary reality."

Among the decision's many important consequences are: 1) it drives another nail into the coffin of the presumption that women are dependent and men are the breadwinners, a presumption that affects many laws and practices at all levels of government; 2) it declares implicitly that sex-based discrimination is unconstitutional even if the remedy is expensive-until now, the Court has seemed to say, "equality so long as it's cheap."

* * * *

James C. Nelson, a San Francisco advertising executive, has developed a test for advertisers to use in determining whether the attitude and behavior of women portrayed in their ads is offensive.

2. The child shall enjoy special protection, and shall be given opportunities and facilities...to enable him to develop physically, mentally, spiritually and socially in a healthy normal manner and in conditions of freedom and dignity.

3. The child shall be entitled by from his birth to a name and a nationality.

4. The child shall enjoy the benefits of social security.

5. The child who is physically mentally or socially handicapped shall be given the special treatment, education and care required by his particular condition.

6. The child, for the full and harmonious development of his personality, needs love and understanding. He shall grow up... in an atmosphere of affection and of moral and material security.

7. The child is entitled to receive education.

8. The child shall in all circumstances be among the first to receive protection and relief.

9. The child shall be protected against all forms of neglect, cruelty and exploitation.

10. The child shall be protected from practices which may foster racial, religious and any other form of discrimination.

He suggests that the executives watch the ads while imagining their own daughters acting out the situations in actual life. For example: "See your daughter standing by her washer with a shirt that is now miraculously clean, smiling in relief as her husband who had not been at all amused by the ring around his collar before Super Suds had cleaned it right pats her on the head for a job well done. During this experiment the advertisers should ask themselves whether they can live with seeing their daughters' role in life pictured in this manner.

Participating in a panel that conducted a study of women in advertising, Nelson noted that not only are women offended by commercials that make them look bad, but they also usually refuse to buy the product. Many of the nation's largest advertisers have remained persistently insensitive to the concerns of the American woman. "Although it didn't surprise us to learn there was plenty of criticism and resentment among women toward much advertising," Nelson noted, "it did surprise us that the difference in attitude between outspoken feminists and the very conservative women was very small.

* * *

The United States Military Academy at West Point has decided to introduce some changes in the recruitment, testing and training of women after an assessment of their first year at the once all-male institution. Officials have concluded, for example, that women from the deep South are poor prospects and that college students are more likely to drop out than women who recently graduated from high school. Some physical tests were eliminated even before the first women arrived, and more will be discarded. Women will also be graded on a different scale. There will also be subtle changes, West Point administrators stated, in the general training of first-year cadettes to emphasize positive leadership rather than rebuke.

Interviews with officers and cadettes, including some that had dropped out, indicated that it has been a troublesome, even frustrating, period, but less difficult than administrators had

anticipated. Still unknown, they say, is the ultimate role of women in the Army.

Of the 119 women who accepted the appointment last summer in response to a law opening the military academies to women, a move still resented by some in the military as a "social gesture by Congress", 89 remain; The women's attrition rate is 5% higher than the men's, but their stories are vastly different. Those who dropped out described a first summer training program "beyond imagination." Those who stayed are seeking counseling at twice the rate of men, according to Major Howard T. Prince. But they also seem to be adjusting better than the men. The biggest difference, he said, is that the women take negative evaluation more personally. This "negative evaluation" at West Point has consisted for nearly 175 years of training techniques that often move into the area of hazing, the realm of harassment and abuse of plebes by upperclassmen and now, includes the additional criticism of women as a group by the men.

When Katherine Goodland of Ames, Iowa, stepped forward as cadette regimental adjutant and shouted, "Report", during a recent formation, the corps of cadettes burst into laughter. "I knew they would, and I knew that it was not me they were laughing at," she said, "It was because a woman was doing it for the first time." She smiled and added: "I also knew I was wearing the bars and they weren't." Women plebes have stared down the taunts of men waiting outside their rooms in the morning and the advances by upperclassmen who, one said, "don't want women here but will date them."

But changes are taking place. Women at West Point are in 12 of the academy's 36 companies, and in those companies men are considerably less hostile to the idea of women at West Point than they are throughout the corps, according to Major Prince. "The others are even more hostile than they were before the women arrived," he said. The obvious solution, one that will be introduced with next year's class, is to integrate women into all the companies. Other changes will be made, some minor, but several with long-range implications.

TO UNWLA MEMBERS

By Mary Dushnyck
UNA Vice President

Although International Women's Year was held officially in 1975, the Decade of Woman has been designated from 1976-1986, during which plans and programs on behalf of women will be projected and implemented. Our Ukrainian American women will be taking part in such efforts through their various organizations.

For many decades the Ukrainian National Association (UNA) or "Soyuz" has supported and cooperated with our women's organizations by furnishing them with a forum in our newspapers to expound their views and publicize their activities. We have thus contributed immeasurably to their growth and development. With the expansion of women's groups, there has been an ever greater amount of coverage in our UNA press.

Now, the UNA is approaching our leading women's organizations with a proposal for their cooperation and participation in the UNA, the foremost Ukrainian fraternal organization in the world.

Although many women are already UNA members, there are thousands who are not, or who have insufficient coverage. Therefore, we shall present briefly the various aspects of the UNA, its product insurance and the benefits accruing to its members.

Many women may ask why do they need insurance, and why in the UNA. There are scores of reasons. First, of course, is financial security for women of every status housewives, working wives, singles, and women heads of households. Women, like men, should have life insurance to replace income that would be lost if they die to provide financial protection for dependents and to cover debts, hospital, funeral and other bills, etc.

Today, more than 40% of U.S. women (35 million) are working and contributing to the family income; also there are many working mothers, as well as women heads of households, 1 out of 13 families and increasing yearly. As the sole support of their families, with added financial responsibilities and the necessity to provide for their dependents, be they children, parents or whoever, these women should have some form of insurance protection. Also for a wife or homemaker, whose services are now rated at \$13,000 annually, insurance is a necessity. In case of her death, life insurance would help provide the money to hire household help. If a working wife should die, the loss of her income must be protected to maintain the standard of living. Single women also need coverage, which can be obtained cheaply during their younger years; they may have dependent parents or others who should be protected.

There are several types of insurance: term, whole life, endowment, paid-up accident and others.

Term insurance provides temporary protection for five- or

ten-year terms, and is relatively inexpensive for a parent or parents for whom it offers maximum protection when children are young and in school. The lowest amount issued on a Term policy is \$5,000, but it can go up to \$50,000, depending on age. Before the expiration of the Term policy, it can be changed to any other type.

Whole Life gives protection for as long as one lives and the premium remains the same. Unlike Term, *Whole Life* and all other life policies accumulate "cash value," which one would get if the policy is surrendered. Loans can be made for emergencies on all policies, except Term and Accident, at 4% interest up to the then cash value of the policy.

An *Endowment* policy offers life insurance protection and helps you accumulate money, payable 20 years later. If one were to die before that period, the beneficiary would receive the full amount of the policy. Premiums are higher, but for someone without family obligations, an Endowment policy can be useful for saving money and yet being protected. There is also an *Endowment at 65* policy.

Then there are the *20-Payment Life* and *Life Paid-up at 65* policies, which are self-explanatory. On the first, premiums are paid for 20 years and the policyholder is insured for the rest of his life. Young people can get this policy cheaply and be covered for life. Paid-Up at 65 premiums are quite low for younger people.

The *Double Protection to Age 65* policy is ideal for persons requiring larger amounts of protection but who cannot afford to pay higher premiums. The amount of the policy is payable at death before age 65, but one-half of the amount is payable at death after 65. Dues are payable during the lifetime of a member. It is a form of Term and *Whole Life*.

Finally, there is a policy which all should have, the *Accidental Death and Dismemberment (ADD)*, which is the cheapest of all and is issued for amounts of \$5,000 only. Benefits are payable only in case of accidental loss of life or loss of a limb or limbs, or an eye or both eyes, before age 65. Dues are payable to 65 or to prior death. Should the accident occur while the member is a passenger on a public conveyance (plane, subway, bus, train) the benefit is \$10,000. This policy is issued from 16-55. Accidents (auto and drowning) are the leading cause of death for young people. This is the 4th ranking cause of fatalities in the U. S. for the rest of the population.

Also, there is a *Double Indemnity Rider* available on all adult life policies, in the event of accidental death. This rider is issued only at ages 16-55 and ceases at 65. Dues for Double Indemnity are paid with the premiums.

Parents and grandparents may wish to insure children in the UNA, which has several juvenile policies, issued to age 16. The *Endowment at Age 18* is called the College or Educational policy, as it matures when the member becomes 18 and the money is used for the insured's education. (It is issued only up to age 10.) There is also a *20-Year Endowment and Endowment at Age 65*, a *20-Payment Life and Life Paid-up at Age 65*, and a *Term to Age 16*, which has no withdrawal value.

A special rider is available on children's policies, called the *Payor Benefit Rider*, which waives payment of dues upon the death of the payor (the person paying the premium). This means a juvenile member (up to age 21) would be exempt from paying dues after the payor's death.

Dividends are paid annually on all policies.

Unlike insurance with commercial firms, membership in the UNA carries many benefits, such as aid to sick members and scholarships for UNA student members; also, children's and tennis camps, music and folk dance workshops, Ukrainian cultural courses, cultural events and sports tournaments, all held at the UNA's popular vacation resort, Soyuzivka, in the Catskills. Another UNA contribution are its publications the daily *Svoboda* (which can be subscribed to by members at a nominal sum of \$7.80 annually although it costs the UNA \$30.00 a year per subscriber), *The Ukrainian Weekly* (in English), and the *Veselka* magazine for children. The UNA has published two volumes of *Ukraine A Concise Encyclopedia*, as well as many other books in Ukrainian and English. It also donates to worthy Ukrainian cultural, religious, youth and humanitarian institutions, and takes part in actions for our persecuted kin in Ukraine.

The UNA is an 83 year pillar of the Ukrainian American community, with close to 88,000 members, a skyscraper building home office in Jersey City and assets of over \$41 million. With an increase in members and added resources, it would be enabled to serve and benefit our community in even greater measure. And with more female members, women would wield a significant influence in the UNA.

Consequently, in the Decade of Woman, we believe UNWLA members, in a spirit of cooperation and reciprocity and for their own self-interest as well as for the Ukrainian cause in general, should consider joining the Ukrainian National Association, our Ukrainian "Fortress beyond the Sea."

CORRECTION

Mrs. Stell Lemischuk bought a "Museum Brick" in the amount of \$20.00 not \$10.00 as reported in the last issue. We are sorry for the mis-information. Mrs. Lemischuk also made a gift of \$10.00 to the Museum, for which we thank her.

ЗАХОТА ДО ДАРОВИХ ПЕРЕДПЛАТ "НАШОГО ЖИТТЯ" ДЛЯ БРАЗИЛІЇ

Редакція "Нашого Життя" отримала за посередництвом референтки суспільної опіки СУА д-р Теодозії Савицької такого листа від Ольги Корчагін, директорки Інституту св. Ольги у Прудентополісі, Бразилія:

Я отримую постійно "Наше Життя". Журналом користуються шкільні діти, дівчатка молодшого віку. Їх цікавлять матеріали, призначені для дітей — вірші, загадки, розваги й статті з ділянки нашого народнього побуту й мистецтва. Нещодавно виданий "Буквар" призначений для школярів наймолодшого віку. Для школярів 2-4 клас школа послуговується журналами й книжечками для дітей. "Наше Життя" дуже цікавий журнал. У ньому чимало повчального матеріалу. Старші прочитують цілий журнал.

Я подала Вам раніше багато адрес на висилання дарових примірників "Нашого Життя". Але є ще одна проблема, яку хочу довести до Вашого відома: у місцевості Понта Гросса постала нещодавно організація молоді, яка з запалом взялася до праці. Вона влаштовує українознавчі курси, зокрема з ділянки історії й літератури. Ці молоді люди організують власну бібліотеку й читальню та бажають мати в ній різні журнали. Було б великим дарунком для них отримувати "Наше Життя".

Адреса цієї організації молоді: Associacao Cultural Ucraina — no-Brasileira, Cxр 464 GR 84100, PONTA GRASSA, PR. BRASIL.

Редакція "Нашого Життя" бачить, що зацікавленні нашим журналом на терені Бразилії — значне. Заохочуємо наших читачів-передплатників уфундувати дарові передплати для окремих осіб і організацій у Бразилії.

ТІТКА АМЕРИКА

переклад Марії Струтинської

*Marie Halun Bloch: Aunt America.**New York: Atheneum 1963**Copyright 1963 by Marie Halun Bloch*

Продовження

Часто їй щастило дещо почути і, пов'язуючи частини розмов, вона дізналася, що її батько був за підозрений у якійсь діяльності з тими оповитими таємницею, які працювали для справи зробити Україну вільною нацією. Вони ні в якому разі не були єдиними, що їх забрали.

Леся також навчилася, що коли тітка Софія мала тільки добрі слова про Лесиних батьків, дядько Володко часом був лихий на них. "Подивіться на мене", він часто заявляв, "Я пильную своїх справ, то значить, дбаю за родину і держуся здалеку від тих, що хочуть починати непотрібну колотнечу."

Леся подивляла його за це.

Того дня, коли Леся почала вчашати у школу, тітка Софія взяла її на бік і дбайливо остерегла її, як вона має поводитися там. "Ти ніколи не смієш повторити того, що ти почула від старших. Чи ти мене розумієш, Лесю?"

Дивлячись вгору на стурбоване, ласкаве обличчя тітки, Леся зрозуміла. З того часу вона завжди остерігалася не звертати на себе увагу, або виявляти якісь особливі почуття, чи підходити першою зі своєю приязню до когось. Тітка Софія була доброю вчителькою.

Потім, три роки тому назад, мама й тато повернулися. Довший час люди уникали їх, заговорювали до них тільки випадково і ніколи не заходили до їх садиби. Це було так, як у школі, люди були, думала Леся, увічливі, але обережні. Тільки по деякому часі відважливіші з них почали навідуватися вряди-годи. Згодом, по довшому часі, коли нічого не трапилося тим, що приходили, навіть декотрі з менш відважних почали приходити.

Однак, аж до того пам'ятного дня, дядько Володко ніколи не прийшов. І як можна було осуджувати його за те? Якби він був занадто привітний до свого брата, він ризкував би своєю доброю працею, а може навіть наражав би себе на гірші небезпеки.

Дякувати Богові за дядю Володка! Тітка не може не бути приємно вражена тим, що він мав добру працю, що в нього були білі, делікатні руки та що він завжди був у згоді з владою.

Тітка Америка напевне буде любити його.

РОЗДІЛ ТРЕТІЙ

НАПЕРЕДОДНІ

Зразу першого дня, по дорозі до школи, Леся помітила різницю, що її спричинив лист. Старші, що звичайно тільки махали головою, перестрівши її,

тепер посміхалися зичливо, проходячи. Кожний у містечку знав уже про листа.

Михась і деякі його колеги зрівнялися в ході з Лесею, але так наче б випадково, немов би вони не чекали тут її, йдучи поволі. Хоч вона знала дуже добре, що це лист інтригував їх, вона, щоб їх подразнити, почала балачку про сьогоднішню лекцію історії.

Нарешті, неспроможний видержати довше, Михась вибухнув: "Але, чи це правда, що якась тітка з Америки приїздить до вас?"

Тепер усі зупинилися і пильно дивилися на неї, немов би від її відповіді не знати що залежало. "Так, очевидно, це правда" вона сказала.

"Але що, докладно, вона написала в своєму листі?" — наполягав Михась.

"Тільки те, що вона приїжджає. Але, ти можеш зайти і прочитати сам, якщо хочеш."

Тут з ними зрівнялася Юлія та її брат Петро і Леся побігла наперед з Юлією. Коли вони наблизилися до шкільного будинку недалеко майдану, Леся побачила групу дітей, збитих довкола когось. Леся побачила, що вони прислухалися до її кузини, Єлени.

Це Лесею не здивувало. Єлена дуже любила бути центром уваги. Вона говорила тепер з таким виглядом, наче б це вона сама доконала того чуда, що мало статися. Ямочки в кутках її широкого, сильного рота то глибшали, то зникали, коли вона говорила про лист, про тітку Лідію і про їхні пляни провідати її в Києві.

Дивлячись на неї, Леся дивувалася, думаючи, чому деякі люди такі щасливі. Єлена могла свobodно й легко розмовляти з усіма; вона жила в домі, кращому ніж у більшості мешканців; носила кращу одягу і, наче б цього не було ще досить, вона мала своїм батьком дядька Володка.

У своїх думках Леся ніколи не відважувалася йти далі. З усіх бо гріхів, найтяжчим був гріх не любити власного батька.

У цей день вчителька, наче б теж зачарована листом з Америки, звертала особливу увагу на Лесею, викликала її рецитувати вірші частіше, ніж будь-коли. Коли Леся підводилася з лавки, кожний пильно дивився на неї, слухав її, немов би вона сама була якимось чарівним створінням з далеких країв, що говорила слова рідко чуваних мудрощів. Леся ледве могла перенести це.

Коли навчання, нарешті, скінчилося, Марія пішла частиною дороги додому поруч з Лесею. "Ти також поїдеш до Києва, як твоя тітка приїде, ні?" — питала Марія.

Леся щасливо всміхнулася і помахала головою: так.

Марія побувала в Києві не один раз, а двічі чи тричі, вона розповідала Лесі про це. Марія бачила старовинні київські Золоті Ворота. Вона бачила Печерську Лавру, що сотні років тому була великим центром мистецтва й письменства. Вона була навіть у катакомбах, у близьких скелях вздовж ріки, де вони хоронили людей, дуже давно. Тепер, може вже усоте, Леся прохала її розповісти про все те ще один раз.

Марія зідхнула, але бувшої доброї вдачі, почала. "Це велике місто" сказала. "А хідники в його центрі переповнені людьми. На вулиці Хрещатик є велика департаментова крамниця, з усім можливим крамом."

"Розкажи мені про ляльки," кинула Леся.

і Марія, знаючи дуже добре, що та думала, чемно відповіла, "Там є ляльки різного роду. Одна, я пригадую, могла розплющувати й заплющувати очі."

Леся зідхнула. Вона ніколи не мала ляльки. Тепер, очевидно, коли їй пройшло одинадцять, вона була завелика вже на ляльку. Хоча...

"Близько Золотих Воріт є дерево," продовжувала Марія, "а в дереві гніздо круків". Вона затулила руками уха і похитала головою. "Ох, ти повинна почути їхнє крякання. Що за вереск!"

Леся задивилася у простір. Як тітка Лідія приїде, вона, Леся, нарешті побачить всі чудеса Києва сама. І хто може знати, які добрі речі можуть ще там трапитися?

Дома, у наступних днях люди продовжували заходити по одному, по двоє, прочитати листа й обговорити його, слово по слові. Часом фото тітки Лідії знімали зі стіни й подавали з рук до рук. Незабаром усі вже знали, що в неї колись був собака, та що його смішне ймення було Перець.

Бабуня Катерина говорила кожному в містечку, хто тільки хотів слухати, що її кабальні карти передбачили ("Не один раз, а тричі, подумайте!") що улюб-

лена гостя з-поза границі приїде сюди. Дехто був вражений тою дивною силою карт, дехто, як Лесина мама, тільки сміявся і називав це простим випадком.

Кожний в містечку поділяв радість сім'ї і диво з приїздом тітки Лідії. Було так, наче б вона належала всім. Її триденне перебування в Києві мало бути великим святом, немов Великдень або Різдво в минулому.

Потім, одної днини, коли Леся повернулася зі школи, щось дивне трапилось. Коли вона увійшла до кухонної кімнати, вона знайшла її порожньою. Але, зі світлиці доходили голоси. Вона стояла і слухала й не могла дати віри своїм ухам. Там бо, з голосами мами й тата їй почувався голос Голови. "А чи маєте ви досить молока?", вона чула, як він запитував.

Леся зирнула крізь відчинені двері до світлиці. Голова сидів на кріселку, його велике, плоске лице якось ніяково спаленіле від виразу доброї волі. Мама сиділа на краєчку канапи, а тато, курячи рідку в нього цигарку, сидів, схилений на стіл, де мама держала квіти. На його обличчі був цікавий вираз, в очах просвічувала наче б насмішка.

Голова повторив запитання.

Батько поволі випустив дим з цигарки, поки відповісти. "Я чув вас за першим разом" — він відказав недбало, по-українському. і нагло, підносячи голос, він сказав: "І що за такі ідіотські питання ви можете ставити тепер? Ви знаєте так само добре, як я, що я мусів продати корову, не маючи для неї корму, що не можна купити молока у приділі та що мої діти обходилися без нього — так само, як інші. Куди я маю йти по молоко? До Африки?"

Лесине серце підстрибнуло зі страху. Вона затулила рукою уста. Це, напевно, не був спосіб говорити до влади. Воно було небезпечно! Що вони зроблять з татом тепер? Чому він не міг поводитися, як дядько Володко?

Продовження буде

ПОДУМАЙТЕ ВІДГАДАЙТЕ

ДОЗЕМНО

1. Один із видів "гомо сапієнс"

ПОЗЕМНО

1. Кандидат до одруження
2. Жіноче ім'я
3. Потрібні для вишивання
4. Щасливе життя, мов -
5. Закоханий

1				
2				
3				
4				
5				

РОЗВ'ЯЗКА З ПОПЕРЕДНЬОГО ЧИСЛА

ПОЗЕМНО

1. Коса
5. Їхав
9. Опис
10. Жати
11. Пили
12. Атон
13. Арак
14. Корок
18. Камо
19. Опуса
20. Собор
21. Араби
22. Опір
25. Ручай
26. Йона
30. Сіра

ДОЗЕМНО

1. Копа
2. Опир
3. Сила
4. Асик
5. Їжак
6. Хата
7. Атом
8. Вино
14. Косар
15. Опору
16. Рубач
17. Особа
18. Карий
22. Осел
23. Пір'я
24. Ірак
25. Рати
26. Йова
27. Обід
28. Ніна
29. А там

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

ВІТАЄМО

Дорогу Татяну Павлівну Горашенко, активну членку нашого Відділу з першого дня його заснування вітаємо з днем восьмидесятиріччя. Дякуємо за працю та посипаємо побажання доброго здоров'я і бадьорости на многія літа.

Членки 44 Відділу СУА, Філядельфія

64-ИЙ ВІДДІЛ ПРОПОНУЄ СОЛОДКЕ

ТОРТ ПОМАРАНЧОВИЙ

СКЛАДНИКИ НА КОРЖІ

1/2 фунта цукру пудри
12 жовтків
10 білків
4 малі, або 2 великі помаранчі
12 унцій (oz) парених, мелених мигдалів
2 ложки тертої булки

СКЛАДНИКИ НА МАСУ

20 унцій морелевої мармеляди
8 унцій ліскових горіхів
1 горнятка цукру-пудри
Сік з одної великої цитрини
піна з двох білків

СКЛАДНИКИ НА СКЛИЦЮ

1 фунт цукру-пудри
Сік з одної помаранчі

КОРЖІ

Вбити жовтки з цукром, додати втерті помаранчі разом із шкіркою і далі добре вбивати. Додати мигдалі, терту булку і добре вбиту піну (шум). Наложити до двох тортівниць і пекти в нагрітій до 375 ° духівці (печі) 20 хвилин, опісля знизити температуру до 350 ° і 325 ° на 30 хвилин.

Обидва коржі, коли вистигнуть, перерізати і перекладати морелевою мармелядою. Посередині поміж коржі накласти гріхової маси.

ГОРІХОВА МАСА

Зрум'янити горіхи, обтерти з шкірки та змолоти. Дати до посудини, додати цукру-пудри, цитриновий сік і дуже добре вбиту піну. Все разом добре втерти дерев'яною ложкою.

СКЛИЦЯ

До цукру додавати поволі сік, щоб розрідити, добре втерти та покрити торт.

ТРУСКАВКОВИЙ ТОРТ

НА КОРЖІ (ПЛЯЦКИ) ТРЕБА:

7 яєць,
1 горнятка цукру
1/2 горнятка мелених ліскових горіхів — (припечених)*
1/2 горнятка мелених волоських горіхів
2 ложки муки (борошна)

НА МАСУ ПОТРІБНО:

2 горнятка покращаних трускавок
2 ложки цукру — пудри (або до смаку)
2 ложки лікеру зі смаком суніць або помаранч
1 ложка желатини
2 ложки води
1 горнятка густої сметанки (heavy cream)

НА ПОЛИВУ ТРЕБА:

11 унцій (oz) порічкової галярети (jelly)
2 ложки лікеру як вгорі
1 горнятка густої сметанки (вершків)
2 горнятка цілих трускавок
1 горнятка покращаних в пасочки ліскових горіхів (припечених)*

Жовтки вбити з цукром, додати муку вимішану з горіхами, а на кінець піну. Спекти 2 коржі (пляцки) при 350 ° 35-40 хвилин

МАСА:

Пом'яти покращані трускавки з цукром і полити лікером, желатину намочити в воді і підігріти, щоб розпустилася. Вбити сметанку (вершки) додаючи трохи цукру-пудри. Коли почне гуснути влити поволі розпущену желатину, якщо дуже густа вимішати з трускавками й переложити коржі (пляцки)

ПОЛИВА (ГЛЯЗУРА)

Розігріти порічкову галяретку, перепустити через ситко, додати лікер. Облити поливою (глязурою)

торт (накладати і розтирати ложечкою) уложити зверху трускавки, починаючи від найбільшої посередині і ще раз полити поливою (глязурою) кожною трускавкою (ложечкою). Убити сметанку (вершки) додаючи трохи цукру і нею обвести боки торта і посипати крайними горіхами.

*горіхи припікаємо в рурі 15 хвилин при 350 ° в плиткій посудині, кілька разів мішаючи, на кінець обтерти лушпину стирочкою.

НА ЛІТНЮ ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ

Товариська зустріч улітку вимагає відповідного одягу. Модельєри придумують для тієї цілі фантастичні креації. А чому не сягнути б нам у скарбницю народнього вбрання? Там є багато цікавих мотивів і їх можна вміло використати. Ось проєкт літнього одягу для молоді дівчини. Його опрацювала Ірина Кметик, знавець Бойківщини. Головні його зариси оперті на народньому вбранні тієї околиці.

Ця літна сукня складається з блюзки і спідниці. Блюзка виконана з білого або кремового полотна. Крій взятий із чоловічої сорочки на Бойківщині. Це значить із його "стану" — переду і спини. Рукави відсутні. Виріз біля шиї викінчений вишитим коміром-стійкою. На раменах швів немає, вони лиш замарковані вузькою вишивкою. Так само вишивкою обведений викрій пахи. Пазушка зарублена. Все це виконане в кольорах — чорному, вишневому і золотисто-жовтому.

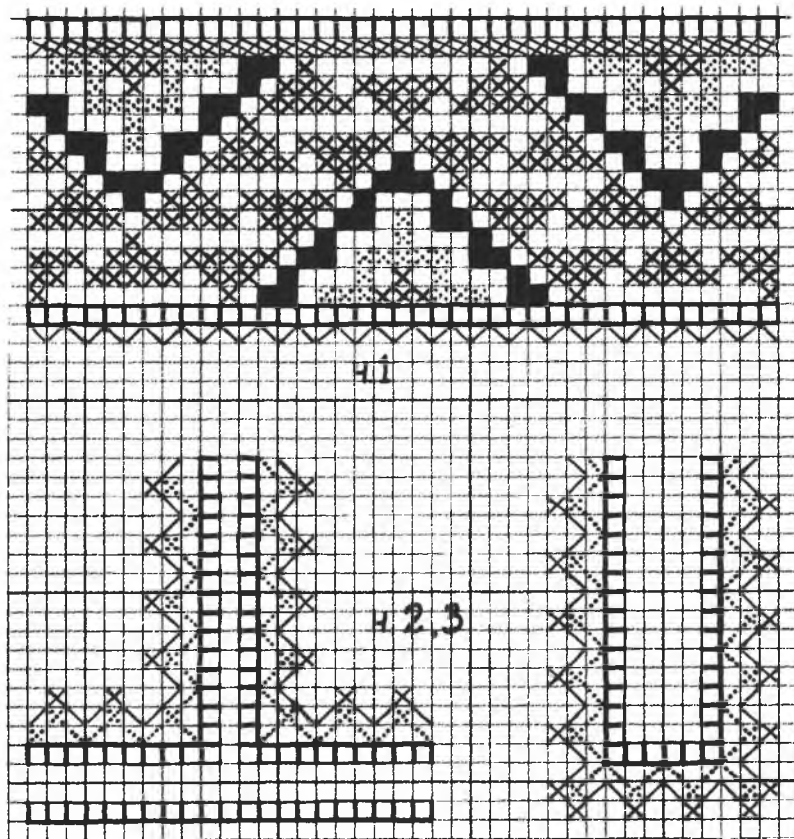
Спідниця виконана з темного матеріалу у малі квіточки. Доволі широка і зморщена у стані. З того ж матеріалу викроєний широкий пояс. Щоб його прикріпити поверх нього ще зав'язані два вузькі смужки матеріалу, що звуться на Бойківщині "фрамбійки". Ці смужки спереду зав'язані у вузол, а його кінці звисають.

БОЙКІВСЬКА ВИШИВКА

Блюзка має скромні, але дуже вдалі вишивані прикраси. А головне, що вони прямо взяті з народної

сорочки на Бойківщині. Сорочка походить з околиць джерела ріки Дністер, а привезла її й подарувала для збірки "Бойківщина" п. Звадюк.

Ч. 1. Найбільша вишивка на комірці. Виконана хрестиками у трьох кольорах — чорній ч. 310 ■■, темно-червоній ч. 816 хх хх і золотисто-жовтій ч. 742 Цей взір обведений чорними стовпчиками для закріплення краю і пришиття коміра до стану сорочки. Червоний зикзак знизу (на Бойківщині зветься "кривулька") виконаний уже на матеріалі сорочки.

Ч. 2 і 3. Прикраси на раменах і довкруги пахи і розрізу пазушки. Хоч станок угорі нерозрізаний, проте прикрашений так немов би там був шов. Серединою ідуть стовпчики, виконані чорною ниткою ззовні, а з середини обведені червоним. Далі йде подвійна кривулька. Ближче до стовпчиків виконана жовтим, а даліше від стовпчиків — червоним.

Подібно виконаний розріз пазухи.

Рисувала Марійка Винницька.

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА НЬЮ-ЙОРК

(Від вересня 1976 до травня 1977 рр.)

Округа СУА в Нью-Йорку об'єднує 14 Відділів. Першою повакційною несподіванкою було увітання Патріярха Йосифа в домі УККА-СУА. На запрошення заступниці голови СУА Олександри Різник наш Патріярх відвідав і поблагословив Український Музей напередодні його відкриття. 2 жовтня м. р., після посвячення, відкриттям і програмою проводила голова Округної Управи Нью-Йорку М. Томоруг. У своєму слові вона зазначила, що здійснилася довгождана мрія — відкриття Музею — старанням і працею СУА. Комітет для приготування гостини на 2 і 3 жовтня очолили від Округи Нью-Йорку О. Сливка і від Округи Нью-Джерсі М. Герус з допомогою дуже працюючих і відданих союзників. Округна Управа Нью-Йорк із Відділами склали щедрий даток для Музею в день його відкриття в сумі 5,725.00 дол.

У жовтні переведено кампанію приєднання нових членок. Наша Округа взяла участь у святкуванні 200-ліття незалежності Сполучених Штатів Америки і 100-ліття поселення українців у США; ці святкування закінчилися в листопаді величавим концертом Капелі бандуристів з Дітройту.

У різдвяний час за ініціативою голови 1 Відділу Л. Гой прикрашено на балконі домівки СУА ялинку з великим написом: "Українським Жінкам Політ'в'язням в УРСР". Напис оформила й виконала Маруся Гой.

11 січня 1977 наша Округа і Відділи зазнали болючої втрати, бо відійшла у вічність бл. п. Іванна Бенцаль, почесна голова Округної Управи Нью-Йорк і почесна членка СУА. У сороковий день її смерті, старанням Округної Управи і Відділів СУА 20 лютого була відслужена заупокійна Служба Божа з Панахидою, після яких відбулися жалобні сходи.

27 лютого ц.р. відбувся Округний З'їзд. Округну Управу на 1977 рік очолила Олександра Кіршак. Організаційна референтка Михайлина Баран поклала своїм основним завданням — приєднати нових членок. Культурно-освітніми референтками є Олена Процюк і Надія Савчук. О. Процюк перевела в березні цікавий семінар "Як зберігати здоров'я,

молодість і красу". Про харчування доповідала О. Процюк, про руханку — Т. Тершаковець, а про косметику — А. Марусевич. 4 травня відбулося засідання культурно-освітніх референток усіх Відділів. Виховна референтка Анна Серант подала свій план праці. Пресова референтка Лідія Магун подає до преси про важливіші події нашої Округи. У квітні вона скликала засідання пресових референток Відділів, на якому обговорено важливість преси для нашої організації. Референтка суспільної опіки В. Сушків перевела в травні засідання своєї референтури, яка розвине опіку над старшими та дбатиме про "Фонд 500". Імпредова референтка Оксана Байко з господарськими референтками Ольгою Літепло і Пелагією Юркевич, при співпраці всіх Відділів, улаштували Вишивані Вечерниці, що відбулися 23 квітня. Наша Округа займалася прохарчуванням учасниць "Конференції Голів Округних Управ". Уже дванадцять років існує при Округній Управі "Гурток книголюбів" під керівництвом Оксани Рак. Щомісячні сходи Округної Управи разом із головами Відділів дають можливість гармонійної співпраці і все нових осягів для добра нашої організації і плекання всього, що українське і що дороге нам та рідне.

Лідія Магун
пресова референтка Округної Управи

1-ий ВІДДІЛ СУА, НЬЮ-ЙОРК

(Від 15 вересня 1976 до кінця травня 1977)

Відділ відбув 6 ширших сходів і 2 засідання Управи. Вплатив своєчасно всі зобов'язання до Централі та Округної Управи В Об'єднаному Комітеті міста Нью-Йорку заступає Відділ Наталія Валько.

3 нагоди відкриття Українського Музею, в якому членки взяли участь, Відділ склав даток у сумі 500. дол.

Членки Відділу брали участь у Дні Союзянки на Союзівці та у всенародній маніфестації з нагоди 200-річчя Америки та 100-річчя українського поселення.

На Округному З'їзді Відділ був заступлений сімома делегатками, з яких 6 увійшло до Округної Управи.

Відділ пригтовляється до відсвяткування свого 55-ліття; вибрано комітет для підготовки ювілею, який назначено на 12 листопада 1977.

Організаційна референтка Н.

Валько започаткувала бібліотеку, яку плянує розбудувати для вжитку членок. Рефетенки суспільної опіки Г. Дармограй, М. Книш та О. Дудинська відвідують хворих членок, переводять збірку на стипендії до Бразилії. Відділ подарував дві передплати "Нашого Життя" для потребуючих у Бразилії та дві для членок-пенсіонерок.

9 жовтня 1976 членки Відділу мали нагоду заслухати цінну доповідь дра Софії Карпінської на тему "Українська жінка в літературі".

13 листопада Відділ вперше відбув сходи для привітання нових членок. Голова Відділу Леся Гой представила Олю Мандибур, Елсі Боднар, Людмилу Костюк, Розалію Стадник, Марію Грицкован та Еву Гарайду, а почесна членка Іванна Бенцаль удекорувала нових членок відзнакою СУА, при чому голова передала квітку, як символ співпраці та взаємної пошани. Культ-освітня референтка Л. Магун відчитала доповідь, в якій з'ясувала ціль організації. Голова Контрольної Комісії Оля Сливка прочитала гумореску власного пера п.н. "Пані Марія в дорозі до СУА".

12 лютого відбулася просфора, в якій брали участь діти, що їх підготували виховні референтки М. Андрушків та Е. Вацик.

20 лютого Відділ був численно заступлений на поминках у 40-ий день смерті своєї почесної членки, заслуженої громадської діячки, почесної членки СУА та почесної голови Округної Управи — бл. п. Іванни Бенцаль.

5 березня була доповідь "Жінка у творах Івана Франка", а 2 квітня доповідь Людмили Костюк "Весна та Великодні звичаї" відчитала Л. Магун. 5 травня відбулося Свято Матері, на якому Л. Магун відчитала доповідь і вірш власного пера "Ідім слідами наших матерів".

На сходинах читається та обговорюється обіжники Округної та Головної Управ. По кожних ширших сходинах та імпредзах Відділу господарські референтки С. Вацик, Е. Кріль та А. Палюх під керівництвом П. Брожини подають смачні перекуски, за що їм належить шира подяка.

Михайлина Баран
пресова референтка

4-ий ВІДДІЛ СУА, НЬЮ-ЙОРК

(Від серпня 1976 до травня 1977)

Відділ нараховує 15 членок і за довгі роки його існування, а саме 52 роки, активність і праця послабли. Відбуто двоє ширших сходів і одне "бінго" з чайним вечором. У серпні членки Відділу брали участь у "Дні

Союзянки" на Союзівці, на який збирали фанти. 2 жовтня, з нагоди відкриття Українського Музею в Нью-Йорку, Відділ склав даток 100.00 дол., заступниця голови І. Бенцаль — 50.00 дол. і голова С. Серафин — 25.00 дол. Голова брала участь у Комітеті 200-річчя Сполучених Штатів Америки. З цієї нагоди подано історію Відділу до пропам'ятної книжки. 17 жовтня Відділ брав участь у маніфестації 200-річчя та 100-річчя поселення українців у США. Загальні Збори Відділу відбулися 15 грудня 1976. На Окружний З'їзд були вислані дві делегатки — Анна Кізіма і Віра Гідей, а Софія Серафин брала в ньому участь як голова. 11 січня 1977 відійшла від нас у вічність довголітня членка, заступниця голови і пресова референтка бл. п. Іванна Бенцаль. Членки брали участь у похороні, а голова Софія Серафин прощала її на панахиді. 20 лютого відбулися жалобні сходи в пам'ять Іванни Бенцаль з рамени Окружної Управи, у яких членки взяли участь. Упродовж року відбуто 3 сходи, чайні вечори з бінгом, а 10 квітня влаштовано "Традиційне Свячене". Святом проводила секретарка Анна Кізіма. Крім членок Відділу, були також присутні гості з інших Відділів та голова Окружної Управи Олександра Кіршак. Культурно-освітня референтка Юлія Федорович відчитала доповідь "Великдень трьох світів". Гра на бандурі пана Фурди, спів, гумореска і скеч склали мистецьку частину. Дві членки допомагали при касі і під час показу писання писанок у Музеї, а також були присутні в Ситі Гол у День Державности.

Софія Серафин
голова

21-ий ВІДДІЛ СУА, БРУКЛІН, Н.Й.

(Від вересня 1976 до травня 1977)

20 вересня відбулися ширші сходи Відділу, на яких обговорено план праці до кінця року.

24 жовтня влаштовано Літературний Вечір, в якому брали участь письменниці Діма і Любов Коленська, читаючи свої твори.

21 листопада на Чайному Вечорі відчитано гумореску "Зморшка" О. Сливки і "Гумореску" Гриця Зозулі. Вечір закінчено бінгом. 12 грудня відбувся "Андріївський Вечір", на якому Е. Ройовська виголосила доповідь про Андріївські звичаї в Україні. За старим звичаєм, вилито віск та ворожено з карт. Опісля був висвітлений фільм з подорожі по Україні О. Когута.

На Український Музей Відділ зложив даток 100 дол. з нагоди його відкриття, а 50 дол. у пам'ять Олени Лотоцької та Ярослави Зарицької.

30 січня відбулися Загальні Збори Відділу, на яких обрано головою Е. Ройовську, яка була нагороджена за свою довголітню працю на постах секретарки, касирки та культ-освітньої референтки почесною грамотою. Грамоту підписала колишня голова М. Михайлів.

20 лютого Відділ започаткував свою діяльність Запустами, на яких відбувся вигреш лосьвів. Три дорогі речі на лотерію подарували О. Подисовська та Е. Ройовська. Імпреза пройшла з гарним успіхом завдяки трудові М. Рейнарівич, М. Круг і голови Е. Ройовської.

3 квітня Відділ улаштував продаж великоднього печива.

1 травня відсвятковано День Матері, який присвячено "Діві Марії іземній матері". Свято відбулося з обідом та програмою, до якої входила доповідь "День Матері" та деклямації двох шкільних дівчаток. Присутніх було понад 50 осіб.

Магдалена Жежелевська
пресова референтка

35-ий ВІДДІЛ СУА, ОЗОН ПАРК, Н.Й.

(Від вересня 1976 до травня 1977 рр.)

19-го вересня 76 р. з ініціативи Відділу влаштовано 25-літній ювілей подружжя Халів і 50-літній ювілей подружжя Костишинів. Це був радісний родинний момент для цілого Відділу, бо обі ювілятки є його членками. З цієї нагоди ювілятам вручено дарунки.

3-го жовтня відбувся бенкет з нагоди 25-ліття священства місцевого пароха о. крилошанина Любомира Мудрого. Ювілята вітала голова Відділу Пелагія Юркевич, а Відділ вручив йому дарунок.

10-го жовтня на ширших сходах накреслено план праці Відділу й обговорено його співпрацю з Окружною Управою й Централю.

17-го жовтня голова Відділу П. Юркевич взяла участь у загально-громадській маніфестації в Нью-Йорку в обороні переслідуваних в Україні.

31-го жовтня переведено біля церкви св. Покрови в Озон Парку збірку на фонд Матері й Дитини. Зібрано 124 дол.

21-го листопада відбувся "банк" Відділу в залі церкви. Дохід з продажу квитків і печива був 395 дол.

Відділ дарував Українському Музеєві два рушники і дві серветки.

5-го грудня відбулися річні загальні збори, на яких вибрано нову управу.

Від січня до травня 1977 р. Відділ відбув одне засідання управи і три ширші сходи.

В січні Відділ взяв участь у похоронах почесної членки СУА і почесної голови Окружної Управи Нью-Йорк бл. п. Іванни Бенцаль і в її пам'ять склав пожертву на Службу Божу.

У річному з'їзді Окружної Управи Нью-Йорк, що відбувся 27-го лютого, від Відділу взяла участь одна делегатка, а саме його голова П. Юркевич. Вона допомагала теж в господарській частині з'їзду.

27-го лютого Відділ взяв активну участь у святочній академії з нагоди 85-ліття Патріярха ПУКЦ Іх Блаженства Йосифа Кардинала Слітого.

27-го березня членки Відділу включилися активно в програму концерту в честь Т. Шевченка, співаючи в хорі.

20-го березня і 3-го квітня Відділ влаштував продаж печива в церковній залі. Прихід виніс 209 дол.

На потреби місцевої світлички Відділ жертвував 25 дол.

Перед Великоднем влаштовано показ писання писанок, що його організувала Ірина Гарматій, а перевела Марта Яцушко. На писанку Відділ зложив 25 дол.

24-го квітня Відділ влаштував спільне свячене для членства і громадян Озон Парку та сумесних дільниць. Свячене поблагословив о. парох Л. Мудрий, а відкрила і проводила ним Пелагія Бабська. Голова Відділу П. Юркевич привітала традиційним "Христос Воскрес!" всіх присутніх і гостей-представниць Централі, Окружної Управи, "Нашого Життя" і інших Відділів СУА. У програмі свяченого хор відспівав кілька пісень, а діти світлички і школи українознавства вивели гагілки. Відбувся теж конкурс на найкращі писанки, виконані дорослими, юнацтвом і дітьми.

Від Централі СУА вітала Відділ секретарка Марія Савчак, закликаючи до відвідин і до підтримки Українського Музею. Від Окружної Управи привітала її голова Леся Кіршак, яка підкреслила довголітню працю і вклад Відділу в організацію. Заступниця голови ОУ Розалія Полчій вказала на вагу плекання традиції для збереження національної ідентичности. Член редакційної колегії "Нашого Життя" Марія Барагура поставила Відділ як приклад гарних досягнень невеличкими спроможностями. Пресова референтка ОУ Лідія Магун мала гутірку про історію, орнаментику й символіку писанок, а проф. Тиміш

Білостоцький сказав доповідь про великодні звичаї українського народу.

Відділ вислав п'ять посилок з одягом до Бразилії.

Відділ жертвував 10 дол. на "вишивані вечерниці" і склав пожертву (10 дол.) на Сорокоусти за померлих членок.

Відділ є членом місцевої клітини УККА й активно співпрацює з усіма організаціями в його системі.

Представниці Відділу відвідували хвору членку Анну Чупу і вручили їй дарунок.

У звітному часі Відділ пережив теж болючі хвилини. 4-го жовтня взяв участь у похоронах чоловіка своєї членки бл. п. Миколи Сироти і склав пожертву на Службу Божу. 31-го грудня померла членка Відділу бл. п. Марія Сташків. Крім участі в похоронах та жертви на Службу Божу Відділ склав 20 дол. на покриття коштів похорону.

У звітному часі Відділ приєднав п'ять нових членок.

Анна Опарик
пресова референтка

64-ий ВІДДІЛ СУА, НЬЮ- ЙОРК

(Від серпня 1976 до травня 1977)

У відкритті Українського Музею 3 жовтня 1976 року взяла участь голова О. Щурова та зложила з цієї нагоди даток у сумі 500 дол. Годі не згадати тих, які своєю тихою працею вдержують порядок у Відділі, а саме: секретарка М. Ржепецька, яка протоколує та провадить переписку, касирка П. Книш і фінансова секретарка М. Карпевич займаються фінансами Відділу.

У культ-освітній діяльності під проводом Л. Артимішин в 1976 р., а О. Щурової в 1977р., Відділ відбув ряд імпрез: Вечір присвячений Симоненкові з доповіддю О. Щурової, ілюстрованою читанням його поезій у виконанні Х. Навроцької. Статтю Р.Жука "Проект розгляду української діяльної культури" опрацювала М. Савицька. З нагоди малярської жіночої виставки, І. Федішин виголосила доповідь, ілюстровану прозірками про творчість О. Архипенка. В честь Слуги Божого Митр. Андрея відбувся вечір з участю У. Любич, яка своє слово закінчила відігранням стрічки з записаним голосом Митрополита, та Л. Волинець, яка прочитала проповідь Митрополита з нагоди посвячення пам'ятника М. Шашкевичеві. На запусках Відділу О. Щурова доповідала про організацію малих музеїв. В роковини Шевченка М. Савицька виголовила доповідь п.н. "Живий Шевченко". Спільним Свяченим з

участю Л. Волинець з розповіддю про паску і С. Геруляк про гагілки і веснівки закінчено весняний сезон.

Мистецька референтура, очолювана в 1976 р. М. Савчак, перевела покази історичної ноші в Балтімор і Бетлегем з допомогою Л. Артимішин Д. Костів, Д. Жарської та І. Волосенко. У різдвяному часі випозичено Вертеп до Бінггамтону на виставку, на якій теж розпродавали картки "Вертеп". На 1977 рік обрано мистецькою референткою Л. Артимішин, яка перебрала опіку над історичною ношею.

Референтки суспільної Опіки в 1976 р. В. Івануса та в 1977 р. В. Сушків і С. Салик перевели збірки під церквою, з яких оплачується допомогу "бабусям" та посилок книжок та одягу до Бразилії та Європи. Референтки відвідували хворих членок Відділу, як теж опікуються кількома самотніми людьми.

Імпрезові референтки І. Комар і Софія Салдан в 1976 році і Е. Тріска в 1977 році організували різдвняний та великодній базари, з доходів яких Відділ може жертвувати на Музей та запасний фонд "Нашого Життя".

Господарські референтки М. Береза і О. Лень в 1976 році і М. Береза і С. Діба в 77 році взяли на себе невдячне завдання приготувати перекуски на ширші сходи та імпрези Відділу. В жовтні приготували із своєю комісією прийняття під час засідання Головної Управи, як теж у квітні 1977 року продаж страв на Українському фестивалі в Нью-Йорку.

Пресова референтка М. Даниш в 1976 році написала посмертну згадку про невіджалувану членку управи М. Вовкодав, хроніку Відділу до "Нашого Життя". Подавала оголошення до "Свободи" про деякі імпрези Відділу, збирала передплату Н. Ж., що продовжує в 1977р Х. Навроцька, яка придбала 2 передплатниці з поза Відділу. Написала про Загальні Збори до Н.Ж і "Свободи".

Для координації праці з громадою, делегатка Відділу Ст. Салдан бере участь у засіданнях Об'єднаного Комітету.

На запрошення Літ.-Мистецького Клубу Х. Навроцька поділилася враженнями з прогулянки до Європи, ілюструючи їх прозірками, а О. Щурова взяла участь у поминках у перші роковини смерті Миколи Понеділка із спомином "Чи пам'ятаеш, Миколо?!"

Від 16 січня 1977 нововибрана голова М. Даниш очолює Відділ та вміло провадить його різномірну працю.

Христя Навроцька
пресова референтка

71-ий ВІДДІЛ СУА ДЖЕРЗІ СІТІ, НЬО ДЖ.

(Від червня 1976 — 1-го лютого 1977 р.)

Відділ начисляє 48 членок і має одну почесну членку. Належить до місцевої клітини УККА, до управи якого входять дві членки К. Салюк і Є. Рубчак. Делегаткою на Конгрес УККА була Клавдія Салюк. У звітному часі приєднано 7 нових членок і 6 передплатниць журналу "Наше Життя". З приводу відкриття Музею зложено 200. дол і розпродано цеглин на 100. дол, в пам'ять чоловіка нашої членки бл. п. Маркіяна Коця уфундовано стипендію 150. дол, для учня в Бразилії і 50. дол. на Український Музей. Хор Відділу уфундував другу стипендію 150. дол. а одну спонзорує Відділ, разом 3 стипендії. 22 серпня 1976 р. Відділ взяв участь у "Дні Союзанки" на Союзівці, де хор Відділу виконав гімн СУА і кілька пісень під керівництвом інж. Дмитра Олійника і акомпаньяменті Надії Яворської, також дав показ примінення вишивки до модерного одягу. 26-ого вересня влаштовано "Вечір пісні і слова". Реферат про творчість та ідеї Івана Франка виголосила Євгенія Рубчак, поему "Каменярі" виконала Надія Кравчук, а вірш "Пісня і праця" відчитала Ніна Ковбаснюк. Хор Відділу який провадить інж. Дмитро Олійник відспівав кілька народних пісень. О. д-р Юрій Шумовський поділився з присутніми своїми враженнями з наукової праці в Західній Африці. Висвітлив цікаві прозірки. З зібраних експонатів заснував там музей під своїм іменем.

7-ого листопада хор Відділу виступив на Листопадовому Святі, а монтаж-рецитацію "Перший Листопад" виконала Є. Рубчак. Того місяця відбулась традиційна забава, яка пройшла з повним успіхом. Господарська референтка Христина Кахнич вив'язувалась дуже добре з своїх завдань. В грудні відбулись ширші сходи присвячені бл. п. О. Лотоцькій. Спомини про життя і діяльність О. Лотоцької написала Л. Волинець, прочитала Ніна Ковбаснюк. 19-го січня 1977 р. у підписанні Проклямації в день Української Незалежності брала участь Шеремета.

Відділ відбув загальні збори в лютому і на перших сходах нової управи намічено план праці на цілий рік.

Передвеликодній Базар пройшов успішно з доходом 442.45 дол. Відбулося двоє ширших сходів і 2 засідання Управи. В березні на ширших сходах культурно-освітня референтка відчитала цікаву доповідь про піст і Великодні звичаї, а на

ширших сходах в травні відбулось Свято Матері.

При Відділі є хор, який є дуже активний у нашій громаді. За цей короткий час виступав на Шевченківській Академії та на імпрезі для вшанування конгресмена Деніалса за його працю для Українців у нашій громаді та на Святі Жінки Героїні на запрошення Жіночого Відділу ООЧСУ в Ірвінгтоні.

Членки Відділу брали участь в Службі Божій, Панахиді і поминальних сходах по бл. п. І. Бенцаль, закуплено 2 цеглини на український Музей в її пам'ять. 5 делегаток враз із головою брали участь у З'їзді Окружної Управи, одна членка Відділу увійшла до Окружної Управи, даровано печиво на перекуску під час обіду. Членки Відділу брали участь у Вишиваних Вечерницях Окружної Управи: 2 членки були вибрані до журі, подаровано на нагороду вишивку і печиво до буфету.

Вислано листи до Президента Картера з подякою за його оборону прав людини та лист до державного Секретаря, Сайрес Р. Венс, який їхав до Москви, щоб у своїй розмові з Брежневом порушив справу наших в'язнів.

Відділ має дві стипендистки в Бразилії, одну оплачує хор Відділу, другу членка Відділу. Вислано 6 пачок до сиротинців імені св. Ольги в Бразилії. За цей час приєднано 2 членки. Передплата "Нашого Життя" майже 100 процентова. Відділ вирівняв усі зобов'язання до Окружної Управи і Централі за 1976 і 1977 рр.

Клявдія Т. Салюк Катерина Коць
прес. реф. за 1976 прес. реф. за 1977р.

72-ий ВІДДІЛ СУА, НЬЮ-ЙОРК

(Від жовтня 1976 до травня 1977)

Жовтень:

Відділ узяв участь у маніфестації з нагоди 200-річчя Америки. Голова Відділу М. Лисогір подбала про гарний віз, прикрашений великою писанкою, яка притягала увагу прохожих по 5-ій Авеню. Членки Відділу взяли участь у відкритті Українського Музею і при цій нагоді Відділ зложив даток у сумі 500.-дол. Напередодні відкриття Музею на пресовій конференції членки Відділу були господарями.

Віз-пором 72 Відділу СУА під час паради 200-ліття Америки

Float of Branch 72 during bicentennial parade down Fifth Avenue in N.Y.C.

Членки 72 Відділу СУА та виконавці програми Музичного вечора

Members from UNWLA - Branch 72 and performers of musical program

Грудень:

Традиційне "Музичне Матіне" згромадило багато публіки, у тому числі і гості з Об'єднаних Націй. Виступали молоді таланти: Я. Штинь сопрано, Н. Чума — актриса і 11-літній піаніст А. Богачевський. Під час імпрези Відділ нагородив голову Відділу М. Лисогір почесною грамотою за її працю для Відділу. За вдалу імпрезу відповідали Р. Полчій, І. Чарнецька і К. Галло.

Загальні Збори Відділу вибрали головою Ольгу Літелло.

Січень:

Відділ влаштував "Ялинку" для членок та їхніх родин. Господарська референтка К. Козуляк та її доні Катруся і Марійка приготували знаменитий буфет.

Лютий:

Д-р А. Сливоцький доповідав про

"Український Гарвард". Членки Відділу були особливо зацікавлені безкоштовними літніми курсами українознавства, що їх влаштовує катедра українських студій для молоді і дорослих.

Квітень:

Членки Відділу допомагали при влаштуванні "Вишиваних вечерниць" та брали в них участь.

Травень:

Членки Відділу під проводом голови поруч з членками інших Відділів були господарями вечері для учасниць Конференції Голів Окружних Управ.

У загальному слід відмітити, що Відділ поглиблює працю, чого доказом є активна участь членок в Окружній Управі, загальних імпрезах СУА та зацікавлення доповідями тощо.

Олена Процюк

82-ий ВІДДІЛ СУА, НЬЮ ЙОРК

(Від вересня 1976 до травня 1977 р.)

Відділ має 42 членки. У звітному часі відбулося сім сходин управи та 6 ширших сходин, які звичайно проходили з програмою та перекусом. 25-го вересня 1976 р. святочний Вечір в пам'ять Василя Стефаника у 100-річчя його народження для ширшого громадянства з запрошеними виконавцями. 14-го листопада 1976 р. святочні сходи в пам'ять Олени Кисілевської з рефератом Ірини Іванчишин "Згадаймо Першу Голову СФУЖО". 19-го грудня 1976 р. загальні збори, де вибрано нову управу і вручено відзначення Мирославі Савчак за її жертвену працю для СУА. 23-го січня 1977 р. Різдвяна зустріч з прийняттям та програмою для членок з родинами і запрошених гостей. 19-го лютого 1977 під час Античної Вистави в Медісон Сквер Гарден, заходом Об'єднаних Націй була виставлена габльотка з темою "Великдень в Україні", яка притягала увагу глядачів. Своєю поміч у цій виставці дали Мирослава Савчак (вишивка) Іванна Клим (великодня паска) і Іванна Савицька (кераміка). 25-го лютого Вечір Молодих Талантів під наголовком "Жива Газетка Молодої Музи", в якій взяли участь Людмила Канюга, Марта Зелік, Оля Шевчук, Ірина Яримович та координатор Роман Юзенів. 20-го березня продаж печива. 24-го квітня спільне свячене, під час якого вшановано 85-ліття Олени Назар за її працю в суспільній опіці, почавши від рідних земель аж по сьогоднішній час. Їй вручено почесну грамоту й квіти.

15-го травня Відділ спільно із СУЖ-ом підготував панель на тему "Українська родина сьогодні і завтра" з участю панелістів: Лідії Крамарчук, Ксені Одежинської та Юрія Павлічка.

Модератором панелю була ред. Ольга Кузьмович. Відділ виповнив всі зобов'язання до Централі та Окружної Управи. На Музей зложив дар 1000 дол. Всі членки закупили цеглини на музей СУА та допомагали їх розпродувати. На відкриття Музею Марія Васків виготовила регіональну ляльку "дрогобицька область", а інші членки помагали при відкритті Музею і великодньої виставки, для якої Софія Данилович виготовила традиційне печиво "Дивен" і І. Клим "Коровай". Для музейної крамнички членки подарували вишивки і кераміку. Подаровано 6 писанок, як також виготовано і подаровано 24 ведмедики у киптариках і крисанях. На громадському відтинку у звітному часі: а. Вислано листа до президента Картера в справі оборони українських політичних в'язнів б. 22 членки вислали різдвяні побажання політичним

Олена Назар довголітня членка 82 Відділу СУА
Olena Nazar of Branch 82

в'язням у советських концентраційних таборах. Вислано 24 пакки з одягом до: Аргентини, Бразилії та Європи, а 8 пакоч з книжками до Бразилії. Придбано одну стипендію на студії у Бразилії на суму 150 дол. Прибули дві нові членки, а дві вибули (одна померла а друга переселилась до Канади).

Ірина Крамарчук
пресова референтка

83-ий ВІДДІЛ СУА, НЬЮ ЙОРК

(За час від вересня 1976 р. до кінця квітня 1977 р.)

У звітному часі Відділ очолювала Ірина Мокривська. Відділ начислює 54 членки

Праця у Відділі проходила успішно. Одною з важливіших дій Відділу — це ведення світлички, яка начислює 24 дітей і, яка є відкрита щосуботи. Вчителькою у світличці є членка 1-го Відділу СУА, Євгенія Вацк, а допомагає їй доня нашої членки — Марта Лопатинська. Опікункою від Відділу є Іна Соломон. Рівнож при Відділі існує Ляльковий театр під проводом Ольги Гаєцької; він ставить вистави при нагодах різних імпрез для дітей.

Управа Відділу старається так плянувати працю Відділу, щоби вона була корисна, а рівночасно давала членкам Відділу нагоду побувати у своєму товаристві, зживатись товарисько та тим самим з більшою охотою виконувати свої обов'язки.

Вересень — проголошення вписів до Світлички. Ширші сходи Відділу для обговорення плану праці.

Жовтень — 3 нагоди відкриття

Музею СУА Відділ зложив 100.00 дол. участь у маніфестації з нагоди 200 ліття Американської Незалежності та 100-ліття поселення українців в США.

"Гарбузова Вечірка", яку Відділ влаштує вже багато років для свого членства та їх родин і приятелів. Ширші сходи з доповіддю про фотографування-професіонального фотографа Рея Мартіна. В часі цих сходин влаштувано виставку фотографій виконаних членкою Відділу Надею Кулинич.

Листопад — Ширші сходи, на яких прелегент д-р Адріан Сливоцький говорив про Катедру Українознавства у Гарварді. Відділ зложив на ту ціль 300. дол.

14-го листопада влаштувано ярмарок. На ньому розіграно на льотерії картини членок Відділу — мисткинь Галини Титли та Надії Савчук. Відділ спонзорував тріо танцюристів під проводом О. Гензи, які виступали з українськими народними танцями на міжнародному концерті в "Еспанському домі".

Грудень — Відбулися Загальні збори Відділу, на яких переобрано голову Ірину Мокривську.

Січень — Традиційна "Ялинка", яку Відділ щорічно влаштує для дітей Нью-Йорку і околиці. Цього року виставлено сценку Валентини Юрченко "Добра ялинка". Цю сценку повторено на просфорі хору "Думка".

До ЗУДАК-у зложено 100.00 дол. на допомогу переслідуваням в Україні.

Лютий — Ширші товариські сходи Відділу. Участь у "Жіночому Дні" влаштуваному Управою Округу.

Березень — членки Відділу спільно відвідали Український Музей. Відділ брав участь у Українському Фестивалі парафії св. Юра. Ляльковий театр під проводом О. Гаєцької виступав впродовж двох днів в Українському Музеї, ставлячи вистави для численних українських і неукраїнських відвідувачів Музею. На ширші сходи Відділу запрошено д-ра Іларіона Чолгана з доповіддю про "Гормонові зміни".

Відділ передплачує "Наше Життя" для двох "бабусь" та має стипендістку у Бразилії, з якою веде постійну кореспонденцію.

Леся Юзенів
пресова референтка

89-ий ВІДДІЛ СУА В КЕРГОНКСОН, Н.Й.

(Від 1 липня 1976 до 30 червня 1977)

Діяльність Відділу у вакаційному

часі не припинилася, бо у зв'язку з 200-літтям Сполучених Штатів Америки було багато додаткових обов'язків та імпрез. З цієї нагоди в липні членки нашого Відділу взяли участь у параді в Елленвіл у вишиваних одягах і їх найбільше оплескували численні глядачі. У тому ж часі влаштовано в місцевому банку мистецьку виставку.

У серпні на "День Союзянки" на Союзівці наш Відділ був запрошений до співучасті в програмі, як теж був господарем імпрези. З рамени нашого Відділу виступала танцювальна група під проводом Олени Оприско, а господарські референтки приготували для гостей достатній буфет.

У вересні членки взяли участь у відкритті пам'ятника Лесі Українці на Союзівці і склали своїй патронці кіш червоних троянд.

У жовтні розрекламовано в пресі, радіо та відповідними афішами ви- продаж уживаних речей і продаж печива, що дало гарний дохід. У листопаді влаштовано в День Подяки традиційну імпрезу для громадянства. Усі імпрези були успішні завдяки співпраці всіх членок. На заклик Централі Відділ склав 200. дол. на допомогу політичним в'язням і 200. дол. на Запасний фонд "Нашого Життя". З нагоди відкриття Українського Музею зложено 100 дол.; членки зложили цінні речі до музею та дрібні вишивки до музейної крамнички.

У звітному часі Ліда Яців відчитала доповідь про Василя Стефаника. Маєстро Михайло Мороз поділився своїми споминами про нашого великого Митрополита Слугу Божого Андрея. Дарія Хухра подала цінні вказівки й поради про печення.

Діяльність Відділу була пов'язана із Школою Українознавства, якою наш Відділ опікується. Відбули ми свято на честь Тараса Шевченка, День Матері, святкове закінчення шкільного року і св. Миколая. З ініціативи Відділу Олена Оприско провадить курс українських танків.

Однією з важливіших галузей діяльності є суспільна опіка. Відділ старався прийти з моральною й матеріальною допомогою потребуючим у нашій громаді, а також вислав пакунки з оджею до Сестер Йосафаток у Бразилії. Членки зголосили безкоштовні вакації для старших у горах, але лише один емерит скористав з цього. Три родини оплачують стипендісток у Бразилії.

5 грудня 1976 на річних зборах відзначено грамотою за жертвенну працю наступних членок: Софію Барусевич, Олімпію Васьків, Наталію Ходновську і Дарію Хухру. Річні збори відбулися в першу річницю смерті основниці та довголітньої голови СУА

сп. п. Олени Лотоцької. Панахидою і доповіддю Ольги Салук святочно відзначено пам'ять найбільшої діячки на терені США, яка золотими буквами вписалася в історію нашої еміграції.

Нова Управа під проводом голови Оксани Ленець із запалом узялася до праці в 1977 році. Сходини відбувалися раз у місяць з, дбайливо підготованою культурно-освітньою референткою, доповіддю.

Відчитано наступні доповіді: Рідзвані звичаї на Україні, Привіт жінкам героїням, Веснянки і гагілки. Роковини нашого великого генія Тараса Шевченка вшановано відспіванням "Заповіту", цікаво опрацьованим рефератом "Жіночі постаті в творах Шевченка" і деклямацією "Кавказу". У травні відчитано реферат в пошану матері і поему В. Симоненка "Лебеді материнства". На одних сходинах інж. Бараник доповідав про кімнатні рослини. Доповідач, фахівець у тій ділянці, подав цікаві й корисні вказівки, як доглядати квіти і висвітлив прозорки різних родів орхідей.

На кожних сходинах після ділової частини, референтки приготувляють смачну перекутку — в січні була у формі Свят Вечора, а в квітні — Великоднього сніданку.

На Свят Вечір і на Великдень Оксана Ленець і її доня Ліда фахово підготували й передали святочну радіову програму з радіостанції в Елленвіл.

19 лютого влаштовано запусну забаву. Смачна вечеря і приємний настрій завжди притягають багато людей на забави нашого Відділу. 5 березня мистецька референтка перевела курс писання писанок, з якого скористали членки й гості, а між ними й діти. 26 березня наш Відділ узяв участь у фестивалі української пісні і танку з показом писання писанок і мистецькою виставкою. Виставку повторено на передвеликодньому базарі у Вотервліті, улаштованим округою Південного Нью-Йорку. 3 і 6 квітня відбувся великодній базар, який відвідувала численно американська публіка. 23 квітня Відділ улаштував забаву для дітей і молоді. Задоволена молодь просила, щоб частіше влаштовувати такі зустрічі.

Заходом 89 Відділу 1 травня відбулася зустріч громадянства з письменницею Любов'ю Коленською. Дехто з присутніх можливо перший раз мав нагоду познайомитися з цією відмінною від інших письменниць, дуже талановитою людиною. Усі з великим зацікавленням слухали оповідання "Ромени" з книжки п. н. "Самотність", а також ще недруковані "А голубинь за ними", "Мій сусіда" і "В

телефонічній будці". В оповіданнях — різноманітна тематика, прекрасні описи природи й чудова багата мова. Присутні були вдячні за таку милу зустріч і раділи, що Любов Коленська своїм талантом і працею збагачує нашу літературу.

8 травня на День Матері членки зайнялися продажем китичок живих квітів. 19 червня буде цікава виставка вишивок (Мирослави Стахів, а саме мапа України у вишивці). Цього дня відбудеться святочне закінчення навчання в школі українознавства.

У звітному часі вислано дві посилки з одіжжою до Європи. Відділ оплачує 3 передплати "Нашого Життя" для читачок у Південній Америці і має три стипендістки в Бразилії.

Ольга Салук
Пресова референтка

103-Й ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ ГЕМПСТЕД, Н. Й.

(Від липня 1976 до травня 1977)

Відділ начисляє 27 членок. Головою Відділу є Ольга Курчак.

Ширші сходини відбуваються першого понеділка кожного місяця. На сходинах обговорюється біжучі справи Відділу, обіжники й письма з Централі, Округної Управи, а другу частину сходин присвячується на різні гутірки й доповіді. Засідання управи відбуваються в разі потреби.

В серпні 1976 на прохання референток зв'язків СФУЖО О. Процюк і Головної Управи СУА К. Смородської деякі наші членки помагали в уладженні прийняття для делегаток Конгресу Міжнародного Жіночого Союзу, що відбувся на нашому терені в С. В. Пост Каледж та в уладженні мистецької виставки, в якій помічними були дві наші студентки в народніх строях — а саме: Оксана Дацків і Марта Шпачинська.

Відділ взяв участь у відкритті Українського Музею в Нью-Йорку та з тієї нагоди зложив свій даток на Музей в сумі 500 дол.

В грудні 1976 р. Відділ влаштував традиційний Андріївський Вечір з коротким словом про Андріївські звичаї Іванни Солтис. Програмою провела Христина Подолок.

Старанням господарської референтури та при допомозі членства влаштовано два святочні базари та продаж печива.

В кількох бібліотеках околиці влаштовано виставки народнього мистецтва та показ писання писанок з поясненнями, що його перевели доні членок Ліда Солтис і Анрійка Погорецька.

Докінчення на ст. 36

Розвага Забава

Рисунки: Квітка Іваницька

Текст: Віра Андрушків

Добре виховання, ввічливість помагає нам приємно співжити з людьми. Якби ми жили самі на о — — — — —, то не було б важливим бути гарно, добре вихованим, ввічливим. Нікому на цьому не залежало б. Коли хтось другий жив би на тому о — — — — —, тобі треба було б навчитися приємно з ним співжити. Якщо ні, то були б сварки і б — — — — —, або треба було б жити окремо і було б с — м — — — — —. Більшість з нас не живе окремо на о — — — — — і тому треба навчитися ввічливої поведінки.

Коли вітаємося з людьми, висловлюємо привіт: **ДОБРИДЕНЬ!** **ДОБРИВЕЧІР!** і подаємо їм р — — — — —, а не ховаємося за мамину спідничку.

При грах (забавах) ввічлива поведінка допомагає нам гарно забавлятися. Завжди пам'ятаймо про чергування і справедливе дотримання правил гри чи забави. Граємося для приємності, а не так, щоб тільки виграти. Ми не плачемо і не сваримося коли гра не піде так, як нам хотілося б.

Тут нарисовані деякі діти, з якими ми не любимо бавитися. Може, деяких розпізнаєте (або пізнаєте самі себе).

ПОРΟΣЯТКА: вони мають різні з — — — в — — —, але ніколи не дозволяють іншим гратися ними. Вони завжди пищать одне і те саме: "Це моє! Це моє!"

ДЗЯВКАЛО І ПХИНЬКАЛО — завжди плаче, тому що воно не може робити те, що йому хочеться. Воно пхинькає, коли не може чогось мати, пхинькає, коли не може кудись іти і пхинькає, коли йому кається "ні!". Ох! Як воно пхинькає!

КРИКУНИ—ДИКУНИ. Вони завжди кричать і кричать, не можна Д — м — т —. Вони такі г — л — с — — —, що всіх мучать.

"Я ПЕРШИЙ". Він ніколи не вміє вичекати своєї черги. Він уже стер собі руки, хапаючи р — ч — . Ноги сходили, пхаючися всюди перший і він тому має таке обличчя, бо завжди пробував бути першим.

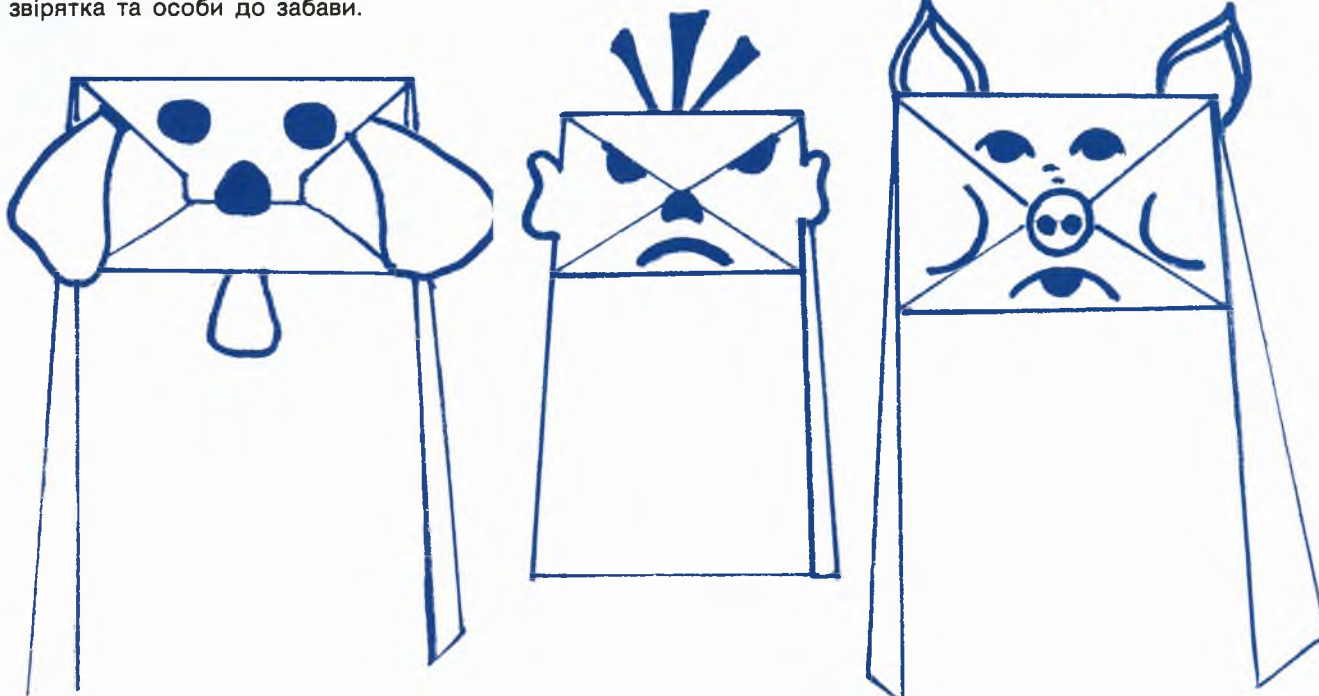
ПОПСУЙЛО—ЗЛОМАЙЛО. Він усе б'є, дре та нищить. Ніколи не ставить своїх речей на місце. З ним неприємно бавитися.

МАЙСТРУВАННЯ НА ЛІТО

ЛЯЛЬКОВИЙ ТЕАТР

З малої паперової торби змайструйте різні звірятка та особи до забави.

Відітніть 2-3 інчі паперової торбинки там, де вона відкривається. На тій частині намалюйте потрібні додатки до обличчя: уха, язик, волосся і витніть їх. Складіть торбу там, де вона згинається, і вималюйте обличчя на ній так, щоб уста приходили там, де рукою можна було б рухати з середини торби.

Вималюйте очі, ніс та уста. Можна з волічки додати волосся чи коси. запхайте руку в середину торби і тепер можете відіграти різні ролі, сценки, оповідання. Спробуйте створити персонажі до казок на стрічці "ЦІЛИЙ СВІТ ВЕЛИКА ШКОЛА" і відіграйте ці казочки. Перечитайте уважно попередню сторінку та відіграйте сценки з тими дітьми. Придивіться, як різні діти поведуться — чи крикуни, поросятка та зломайла — справді смішно і негарно виглядають. Запросіть товаришів чи товаришок та з ними спільно грайтеся.

Докінчення ХРОНІКА

Останньою імпрезою Відділу в звітovому часі був День Матері, що відбувся 8 травня 1977. Програму приготувала імпрезова референтка Христина Подолук, а проводила святом культ-освітня референтка Зеновія Зарицька. В програмі взяли участь діти школи Українознавства при парафії св. Володимира та танцювальна група тієї ж парафії під проводом Е. Осененко.

Відділ виповнив свої фінансові зобов'язання до Централі і Округної Управи, уфундував стипендію в сумі 200. дол. для студента(ки) в Бразилії та розпродував цеглини на розбудову Українського Музею.

Параскевія Шпачинська
пресова референтка

104-Й ВІДДІЛ СУА НЬЮ-ЙОРК

Звітний час: від вересня 1976 до грудня 1976 за головування Оксани Байко і від січня 1977 до червня 1977 за головування Уляни Стельмах.

Відділ начисляє 18 членок, з яких 4 вступили до Відділу в минулому році. Ширші сходи відбуваються раз у місяць. Сходи управи відбуваються в разі потреби. На сходинах членки обговорюють справи Відділу, голова читає листи і вказівки від Централі і Округної Управи, є старання включати в програму сходи реферати або доповіді. Більша частина членок у віці 20 і 30 років, працюють, учаться або як деякі членки, працюють удень, а вчаться ввечері. Членки також належать до інших українських організацій і товариств і стараються брати участь у всіх головних громадських імпрезах. Відділ сповнив свої фінансові зобов'язання до Централі. Він жертвував на різні цілі, між ними по 100 дол. на пресовий і запасний фонд, 100 дол. на музейний фонд, 100 дол. для суспільної опіки і 100 дол. на українські студії в Гарварді.

Перша імпреза Відділу по літніх вакаціях це була забава, що відбулася 25 вересня в Нью-Йорку. Її влаштували спільно 104 Відділ СУА, Дружинники з СУМ-у і Побратими з Пласту. Всі члени цих організацій енергійно й охоче взялися до праці для підготовки забави. На забаві грали дві оркестри: "Євшан" і "Червона Рута". Прибуло понад 400 осіб. Члени цих організацій відчували духовне вдоволення з цього гарного й приємного вечора.

17 жовтня членки взяли участь у щорічній українській параді на П'ятій Авеню в Нью-Йорку.

8 листопада відбулася забава при звуках оркестри "Євшан".

Відділ робить заходи, щоб приєднати нових членок. 19 листопада зорганізував "вечір" і вислав запрошення молодим жінкам. Прибуло 15 гостей. Членки привітали їх тепло і знайомили з працею СУА і 104 Відділу. Між доповідачами були представниці Централі: Ольга Ставнича і Камілія Гук-Смородська, а Наталка Хитра-Рибак розказувала про Український Музей. З присутніх гостей 3 вступило до Відділу і беруть участь у праці.

У грудні Відділ відбув свій традиційний Андріївський вечір у домівці СУА. Деякі членки Відділу допомагали у великодній програмі в Українському Музеї. Найбільше часу присвятили: Оксана і Дарка Байко та Маріянна Кадиляк. Нова членка Відділу Ірина Гошовська показувала гостям як писати писанки.

30 квітня відбулася Весняна забава. Грала оркестра "Темпо".

1 травня Відділ узяв участь у Фестивалі церкви св. Юра. продаючи льотерійні білети на бінго.

Відділ отримав дві грамоти від Головної Управи СУА: признання і подяку за дар в сумі 1000.00 дол. на Український Музей і третє відзначення за жертвенну і віддану працю для організації в її 50-літній ювілей.

Оксана Куйбіда
пресова референтка

105-Й ВІДДІЛ СУА, СТАТЕН АЙЛЕНД.

(Від червня 1976 до червня 1977)

Відділ начислює 16 членок. Вирівняв усі зобов'язання до Централі і Округи. Бере участь у сходинах Округної Управи і виконує усі її доручення. Вислано два пакунки до Бразилії. В червні 1976 року голова Рома Рейні повідомила на ширших сходинах, що садочок, який вона провадила вже закритий, бо діти перейшли до першої класи. Управа зложила подяку Р. Рейні за її працю для садочка.

У вересні В. Левинська прочитала реферат про "Зруйнування Січі". Переведено кампанію приєднання нових членок.

В жовтні Р. Бабюк-Рейні підготувала в бібліотеці місцевого коледжу мистецьку виставку.

В листопаді В. Левинська на ширших сходинах продекламувала спомин "Листопад 1918 року".

В листопаді членки Відділу взяли участь у похоронах Богдана Геби, чоловіка бувшої голови Відділу. В. Левинська процала Покійного як великого приятеля СУА, який бував на

Варвара Левинська культурно-освітня референтка 105 Відділу деклямує поему Тараса Шевченка "Наймичка"
Barbara Lewinsky, cultural chairperson Branch 105, reciting poem

імпрезах Відділу і радо спішив з поміччю.

В грудні на ширші святочні сходи були запрошені гості: о. парох, сестрицтво і батьки. Стіл був застелений вишиваною скатертю, пишався дідух, свічки і колач, подано дванадцять страв. Я. Аврамчук відчитала реферат "Різдвяні звичаї на Україні".

В січні 1977 М. Левицька відчитала реферат "Відзначення роковин 22го січня". Союзанки відвідали з колядою українські родини.

В лютому відбувся курс шиття і крою, який перевела Текля Кінаш. Відзначено почесною грамотою активну культурно-освітню референтку Варвару Левинську.

В березні відбувся концерт в честь Тараса Шевченка. Суддя Лев Вербенець відчитав реферат. Донька союзанки О. Геймур виступила зі сольо-співом при фортепіановім супроводі Д. Лучія. Культурно-освітня референтка віддеклямувала поему "Наймичка". Виступив ансамбль бандуристів під керівництвом Юркевича і діти з шкіл місцевої парафії, Філядельфії і Нью-Йорку. Свято відкрила і проводила програмою голова Марія Левицька.

В квітні М. Левицька відчитала реферат "Великодні звичаї на Гуцульщині". В травні відбулася забава для дітей.

На червень заплановано доповідь на медичні теми др. Ії Клим (голови Контрольної Комісії Відділу)

Марія Левицька
голова

РІЧНІ ЗБОРИ

19-ИЙ ВІДД СУА, ТРЕНТОН,

В грудні 1976 р. відбулися загальні збори Відділу. До управи ввійшли: Надія Гафткович — голова, Марія Глушок і Леся Сенік — заступниці голови, Леся Сенік — секретарка, Дарія Сенік — касирка. Референтки: Марія Глушок — пресова, Леся Татомир і Марія Лесик — організаційні, Мирослава Глушок — зв'язків, Тамара Веремієнко — суспільної опіки, Ольга Великорідько і Марія Спірала — господарські. Контрольна комісія — Марія Мицик, Оленка Леськів і Люба Петрик.

Надія Гафткович
голова

55-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛ.

Річні збори відбулися 28-го січня 1977 року. До президії зборів ввійшли: Оля Муць — голова, Марія Бучинська — секретарка.

Нову управу вибрано в такому складі: С. Васильків — голова, К. Брікнер — заступниця голови, О. Бойко — протоколярна секретарка, А. Микитин — кореспонденційна секретарка. Референтки: С. Шумна — культурно-освітня, С. Стойко — фінансова, Захарасевич — організаційна, Вжесньовська — імпрезова, Л. Макух — зв'язків, О. Муць — пресова, І. Солук — мистецька, М. Горечко — бібліотекарка, І. Полотнянко, В. Балабан, О. оропук — господарські, М. Гай, А. Наконечна — суспільної опіки.

Контрольна Комісія: А. Корінь, М. Костів, М. Бучинська.

Марія Бучинська
секретарка зборів

59-ИЙ ВІДД СУА, БАЛТІМОР

Дня 6-го березня 1977 р. відбулися річні загальні збори Відділу. Від Централі завітала Марія Савчак. Вибрано управу в такому складі: Марія Булавка — голова, А. Стельмах і Надія Зінкевич — заступниці голови, Оксана Калинович — протоколярна секретарка, Ганна Самутин — кореспонденційна секретарка. Референтки: В. Снігура — фінансова, Л. Лемішка — культурно-освітня, Ольга Корж — суспільної опіки (Ангелла Талан, Лілія Шав'як і Анна Поліщук — членки референтури суспільної опіки), Галина Пісецька — господарська, Раїса Зелінська — пресова, Ярослава Совган — вільний член.

Контрольна Комісія: Софія Михайлишин — голова, Марія Хархаліс, Анна Прутула — членки.

Раїса Залінська
пресова референтка

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити неавічливих і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 - 11 по полудні від 3 - 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533 - 4646. Адреса: 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

ШОСТИЙ СПИСОК ЧЛЕНОК СУА, ЯКІ ЗАКУПИЛИ 10 ДОЛЯРОВІ ЦЕГЛИНИ ВІД 1 СІЧНЯ ДО 30 ЧЕРВНЯ 1977 р.

13 Відділ — Честер - Тамара Рац

46 Відділ — Рочестер - Марія Сметана
63 Відділ — Дітройт - Марія Козак (2), Катерина Іванчук, Марія Цісарук, Надя Лаврин, Юстина Козак - (2) Іванна Кордуба, Софія Василюк, Ольга Богай, Стефанія Годів, Ярослава Капустій, Євгенія Муштук, Христина Юзич, Вірстюк-Малиновська, Катерина Антоняк, Ангеліна Кордуба, Дана Федорак, Ярослава Казанівська, Зеня Юрків, Ольга Федчишин, Ірина Тарнавська.

88 Відділ — Катерина Данко, Параня

Ширба, Соня Курилець, Соня Тапко Соня Леськів, Ольга Тисак, Євгенія Товт, Стефа Колодій, Соня Кусень, Марія Стасюрак.

89 Відділ — Кергонксон — Магдаліна Оршуляк, Ірина Лесів, Олена Оприско, Ірена Загалак. Іванна Осідач, др. М. Крижанівський, А. Герило.

99 Відділ — Вотервліт — Катерина Ярушевська

108 Відділ — Нью Гейвен — Христина Мельник

Поля Книш
фінансова секретарка

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА "ПРЕСОВИЙ ФОНД" "Н. Ж" ЗА ЧАС ВІД 1 СІЧНЯ ДО 30 ЧЕРВНЯ 1977р.

по 100.00 дол. 76 Відділ СУА — Воррен, Міч. 78 Відділ — Вашингтон.

по 40.00 дол. 47 Відділ — Рочестер
по 25.00 дол. — 46 Відділ — Рочестер,
95 Відділ — Байон.
15.00 дол. — 29 Відділ — Чікаго.

100.00 дол — др. Володимир Прокопович — Дітройт.

50.00 дол. — Марія Томоруг — Н.Й.

25.00 — Єлисавета Паладій — Гантер

по 20.00 дол. — Олена Лиско — Бронкс, Н.Й.

по 15.00 дол. — Ольга Муссаковська — Ірвінгтон.

по 11.00 дол. — О. Падиг — Торонто.

по 10.00 дол. — Мелянія Кривокульська — Елізабет, Н. Овчинник — Гайленд, Н.Дж. Марія Торбич — Олк Форест, Ілл. К. Надя Хойнацька — Майпелвуд, Н. Дж. Надя Хойнацька — Олк Форест, Ілл. К. Надя — Монреал Стефанія Луків — Ірвінгтон, М. Мушак — Чікаго, Е. Буцацька — Бровар — Індіана, Марія Мулькевич — Балтімор, Іванна Блага — Рочестер.

9.35 дол. — Стефанія Повалячек — Тітусвілле. Н. Дж.

По 9.00 дол. — Наталія Стефанишин — Філядельфія, Оріся Бартків-Філядельфія.

по 7.00 дол. — Юлія Демченко — Байон, Л. Сілінка — Канада, Неоніла Кузич — Чікаго, Люба Куц — Едмонтон, Анна Іванів-Торонто.

по 6.00 дол. — Н.Рудик — Абсекан, Н. Дж., Марія Савицька — Н. Й., Уляна Терлецька — Чікаго, М. Кузьма — Сиракузи, Катерина Лепак — Нілес, Ілл., Л. Басюк — Форест Парк, Ілл., Дарія Снігурович — Канада, М. Жеребецька — Саскатун, Марія Булавка — Балтімор.

по 5.00 дол. — Стефанія Калитчук — Трентон, Я. Панчук — Чікаго, Марія Вислоцька — Ірвінгтон, Марія Ромах — Нью-Джер. Оріся Дацків — Юніондеел, О. Личковська — Фльорида Елда Дмитрів — Парма, Лідія Чумак — Балтімор, Олександра Різник — Н.Й., Надя Кизима — Ірвінгто Марія Мельник — Філядельфія, Анна Гембарська — Вінніпег, Марія Кудла — Канада, Анна Вітрог — Канада, Людмила Макарик — Торонто, Марія Одежинська — Чельтенгам, Па.

по 4.00. — Марійка Улянович — Порт Репаблік, Юліяна Гробельська — Канада.

4.25 дол. — Стефанія Фур — Парма.

3.25 дол. — Ірена Балюта — Боффало

по 3.00 дол. — Марта Караман — Ленсдал, Па., Ольга Гординська — Парма, Дарія Нагніт — Канада, Софія Малиновська — Парма, Людмила Сердюк — Трентон, Катерина Бук — Гантер, Ірена Падох — Н. Й., Анна Никифоряк — Н. Й., Катерина Кобаса — Джерзі Ситі, Г. Гарасимчук — Нью Гейвен, Анна Столяр — Клівленд, В. Баслядинська — Парма, І. Бемко — Гренфорд, Анна Маньовська — Ньюарк, Ольга Тратчук — Філядельфія.

по 2.50 дол. — Ярослава Ніщененко — Воррен, Міч.

по 2.00 дол. — Неонілія Кліш — Філядельфія, Анна Бекерська — Ютіка, Софія Михайлишин — Балтімор, Ольга Ласка — Воррен, Минодора Полатайко — Марія Мартинюк — Кліфтон, Стефа Цегельська — Парма О. Лушняк — Чікаго, Анастасія Королишин — Дітройт, Наталія Мартюк — Канада, Ольга Кіфяк-Н. Й. Надя Попович — Сан Ситі, Аріз. Анастасія Ковальська — Н. Й. Катруся Гавда — Канада, Ольга Кузів — Вайдотте К. Скуб'як — Чікаго, С. Борович — Чікаго, Ольга Грицак — Кліфтон, С. Жижномірська — Весталь, Н. Й., Ірина Процик — Вестмаут, Ілл., А. Геруля — Іст Медов, Наталія Домарецька — Байон, Марія Воскрес — Воррен К. Горбачевська — Монреал, О. Ізю — Едмонтон, Ірена Доманчук — Св. Леонард, Марія Фединак — Індіяна.

по 1.00 дол. — Стефанія Пурій — Н. Й., Оксана Рак — Н. Й., Стефанія Шуган — Н. Й., Марія Лесюк — Льорейн, Ніна Николенко — Флоріда, Ліда Демус — Спокане, Ваш. Ліда Ростек — Австралія, Ярослава Лапка — Трентон, Анна Дикий — Бронкс, О. Курчак — Іст Медов, Стефанія Євчук — Бінгемтон, Олена Филипович — Філядельфія, Марфа Галета — Джордвіл, Мирослава Савчак — Асторія, С. Данко — Нью Гейвен, Софія Ліщинська — Філядельфія, Марія Семків — Чікаго, А. Таланова — Балтімор, Наталія Клецор — Монреал, М. Ямчук — Садбург, Кан. К. Апонюк — Едмонтон, Ірина Кушмелин — Торонто, Валентина Цурковська — Чікаго.

КАЛЕНДАРЕЦЬ

ВРЕСЕНЬ

11-го "Про Олену Кисілевську" — доповідь М. Рейнарович 21 Відд. Н. Й.
18-го Українські мелодії в світовій музиці 90 Відд. Філядельфія
24-го Прозірки з Еспанії — гутірка Х. Навроцька 64 Відд. Н. Й.

ЖОВТЕНЬ

1-го Посвячення прапору Філядельфійської Округи Округна Управа Філядельфія
9-го Чайний вечір 4 Відд. Н. Й.
9-го 25-літній ювілей 13 Відд. Честер
15-го Що є українське народне немістечтво 64 Відд. Н. Й.
16-го Пресова конференція Округа Нью Джерзі
16-го "Вечір пісні і слова" присвячений С Крушельницькій 21 Відд. Н. Й.
23-го 20-ліття Відділу 43 Відд. Філядельфія

ЛИСТОПАД

5-го Осіння забава 71 Відділ Джерзі Ситі
13-го Святочні сходи. "Спогад про Митрополита Андрея Шептицького" М. Рейнарович 21 Відд. Н. Й.
20-го Доповідь 4 Відд. Н. Й.

по 1.00 дол. — А. Таланова — Балтімор, Люба Шеремета — Чікаго, Олена Войтович — Плено, Ілл. Олександра Кіршак — Нью-Йорк, Ірена Костів — Лонг Айленд Ситі, Ольга Хортик — Атенс, Дж. Галина Хамула — Кергонксон, Мирослава Белей — Філядельфія, Анна Дзівак — Філядельфія, Іванна Тимчук — Філядельфія, Марія Нанашко — Філядельфія, Ольга Мартинюк — Чікаго, Ірина Мельник — Нью Йорк, Євгенія Миска — Чікаго, Кіра Скоробогата — Н. Й. Марія Береза — Н. Й. Люба Раковська — Н. Й. Марія Карпевич — Н. Й. Осипа Леня — Н. Й. Марія Ржепечька — Н. Й. Люба Артимішин — Н. Й. Христина Чавроцька — Н. Й., Поля Книш — Н. Й., Наталія Крупська — Н. Й., Оксана Шур — Н. Й. Стефа Салдан — Н. Й., Марія Савчак — Н. Й., Галина Кіляр — Н. Й. Марія Тимочко — Н. Й., Марія Даниш — Н. Й., Дарія Жарська — Н. Й., Ольга Дзядів — Н. Й., Ірена Комар — Н. Й., Евстахія Шуган — Н. Й., Люся Рубела — Кергонксон, Марія Рудник —

Філядельфія, З. Осідач — Кергонксон, Емілія Гурд — Іст Медов, Ірена Благітка — Джерзі Ситі, Марія Васьків — Бронкс, Валентина Василік — Бруклін, Стефанія Филипович — Чікаго, Ірена Свистун — Ірі, Філ., Н. Франко — Ньюарк, Анна Грицик — Камілюс, Н. Й., П. Тимків — Сиракузи, Н. Сенік — Сиракузи, С. Гудзяк — Сиракузи, Галина Войтович — Сиракузи, Марія Зарик — Балтімор, Д. Ратич — Едісон, Н. Дж. Павліна Марків — Філядельфія, О. Купинич — Йонкерс, Олена Бурбан — Кліфтон, Міра Повх Рочестер, Анна Аліськевич — Гленков, Марія Хоптяк — Глен Гру, Н. Й., Катерина Уштан — Дітройт Х, Блаженко — Кліфтон, Е. Онишкевич — Ірвінгтон, Ірена Шпитко — Н. Й.

Жертводавці на Пресовий фонд журналу "НАШЕ ЖИТТЯ", які склали свої пожертви як: подяки, побажання чи "замість квітів" є проголошені кожного місяця.

Поля Книш
фінансова секретарка